

37.035(05)
9-11

Я голосую
за Мир

ЛН 41975

АВТОРИ

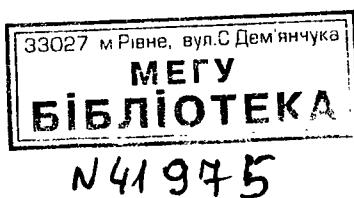

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука
Управління освіти і науки
Рівненської обласної державної адміністрації

Пам'яті академіка Степана Дем'янчука

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР

*Матеріали XI учнівських громадських читань
“Я голосую за мир”*

Рівне - 2007

37.035 (05)

Я - 11

Упорядник і відповіdalний за випуск:
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки Петрук О.М.

*Пелех Владислав,
8-Б кл., РУГ,
м. Рівне*

Ціна Миру

Мрія про мир супроводжувала людину на всіх ступенях цивілізації. Ідеал життя без війн, коли в міжнародних відносинах дотримувались би загальновизнані норми справедливості, походить з давніх часів античності. Багато вчених, одним з яких був Платон, пояснювали в своїх роботах те, що будь-який конфлікт можна вирішити мирним шляхом. Але були люди, які не підтримували цю ідею. Геракліт, наприклад, вважав, що війна – це батько й мати всього: одним визначила бути богами, іншим – людьми; одних вона зробила рабами, інших – вільними.

Проблема миру – це філософська проблема, яку можна розглядати в різних аспектах: мир в душі людини, мир в родині, мир в країні та світі. Для багатьох письменників, драматургів та режисерів ці проблеми стали одними з основних в їх творчості. Література, кіно, театр найповніше здатні передати духовну напругу народу, що веде війну, пафос готовності до подвигу в ім'я миру, суть та зміст мирного співіснування людей на землі.

Першою книгою про війну, яку я прочитав, було оповідання М. О. Шолохова «Доля Людини».

У цьому творі розповідається про життя звичайної, але напрочуд добродушної людини – Андрія Соколова. Це людина, яка пережила багато горя: спочатку він втратив сім'ю, через певний час він дізнався, що його син вижив, але згодом фронт забрав від нього останню рідну йому людину. І по закінченню війни, не зважаючи на всі його біди, він знайшов в собі сил взяти на виховання бездомну сироту. Цей його вчинок можна назвати справжнім подвигом. Такі твори можуть навчити людину бути чесною, відважною, вміти цінувати життя та радіти миру.

І зараз, живучи в ХХІ столітті, ми розуміємо, що такі речі, як мир, любов, радість, свобода, злагода – це ті ідеали, які були і є для нашого суспільства основоположними.

Найстрашніше горе в сім'ї та й взагалі в усьому світі – це коли нема миру. Скільки війн перенесла наша держава! І все це 'заради миру.

Коли я був ще зовсім малим, мій дідусь багато розповідав мені про війну: про своїх друзів, про втрати, перемоги. Багато близьких йому людей вже ніколи не повернулись додому, не зустріли рідних їм людей і не побачили нашу землю вільною. Мій дідусь отримав два бойових поранення, майже дійшов до самого Берліна і ніхто не знає, яким би був зараз світ, якби не такі люди – сміливі патріоти, вірні захисники Вітчизни не стали на шляху фашистських загарбників. Ось чого варта ціна миру!

І зараз, будучи громадянами вільної країни, яка не знає війн, ми маємо цінувати і оберігати мир так, як це робили наші діди-прадіди.

*Півень Михайлo,
I кл., загальноосвітній
пансион I-III ст.,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Мир планеті – щастя дітям
Мир – це сонце в небі синім,
Це дзвінкий дитячий сміх.
Мир – пісня солов'їна,
Що так радує усіх.
Мир – це нива колосиста,
Це добробут у сім'ї,
Це водичка в річці чиста
І зеленій гаї.
Нам не треба воювати.
Нам творити, будувати,
Ми – господарі землі.
Жити в щасті і добрі.
Миру хочуть усі люди.
І дорослі, і малі.
Якщо мир у світі буде,
Буде радість на Землі.

*Власюк Юлія,
1-Б кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Ми – маленькі ліхтарики миру

Я дуже люблю свою родину, старшу сестричку Ангеліну. Ми з нею граємося, співаємо, танцюємо. Я люблю ходити до школи, бо маю багато друзів і мені цікаво та весело.

Коли маленькі діти веселі і щасливі, то всі навколо теж радіють і усміхаються. Я хочу, щоб діти посміхалися і світилися, як маленькі кольорові новорічні ліхтарики. Тоді дорослі теж стануть добрішими, і не будуть ворогувати, і воювати. Я хочу бути ліхтариком миру.

*Даний Валентин,
1-Б кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди

Я не люблю сваритися і битися. Мама каже, що Бог навчає усіх людей жити в мирі та любити близького. Я хочу, щоб не було війни, щоб люди не ворогували, не вбивали один одного, бо це – великий гріх. Я хочу, щоб на всій землі був мир!

*Квач Назарій,
1-Б кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Війну я бачив у кіно. Там стріляють, б'ються і вмирають. Це страшно. Я теж іноді граю з друзями у війну. У нас є іграшкові пістолети, солдатики, танки, військові машини. Я хотів би бути солдатом і захищати усіх.

Та коли я уявляю, що моого маленького братика Орестика можуть вбити або загинуть мої мама і тато, – то стає дуже страшно. Тоді я не хочу грати у війну і не хочу війни. Я – за мир!

*Тинчук Роман,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Люди будують будинки, вирощують хліб. Під час війни, все це руйнується, люди страждають, живуть у страху і голоді. Я хочу жити спокійно і радіти кожному дню, тому я голосую за мир.

*Качковський Никита,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир потрібен всім. Люди Землі повинні боротися за мир. Мирне небо над головою – це найкраще, що є в нашому житті, тому я голосую за мир, за чисте і яскраве сонце, за щасливе майбутнє і дзвінкий сміх дітей.

*Кальченко Кирило,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Чому я голосую за мир? Тому, що я не хочу війни. Щоб не голодували діти. Щоб не вбивали людей. Щоб не спалахували села вогнем. Щоб не підривали міста. Тому я за мир!

*Герасимчук Юлія,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

І ми хотімо діти, яке хоче, щоб на землі завжди панував мир. Як ми хотімо, пружинуши зранку, чути спів пташок, шелест дерев, запах квітів та інші стрункі слово. Скільки наших солдатів полягло у бою в ворогом, скільки залишилось інвалідами, без родин і будинків. Не миши чумії чекаючи буде спокій, мир та злагода.

*Овсяюк Марія,
2-Г кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я люблю свою землю, на якій проживають багато народів. Я хочу, щоб люди на землі були здоровими і дружили між собою. Щоб ніколи не було війни. Щоб завжди було безхмарне небо і світило ясне сонце. Щоб кожна дитина мала свою родину. І буду здорована і щаслива. А ще я хочу випустити в небо багато-багато білих голубів, щоб вони рознесли мир по всій землі. І тому я голосую за мир!

*Осташевський Олександр,
2-Г кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Немає нічого милішого за рідну землю. Лагідно світить сонце, голубе небо. А там калина у лузі, тополя на околиці, лелече гніздо, криничка на перехресті доріг, терпкий запах лісових квітів – усе це наша земля. І тому я голосую за це! Я голосую за мир на Землі!

*Мельник Дмитро,
2-Г кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир – це саме цінне на нашій планеті. Що є краще за тепле сонячне проміння, за чисте небо, за дитячий сміх? Це чудово, що ми живемо в країні, де не ллється кров, де люди не вбивають один одного. Я хочу, щоб всі діти на нашій землі ходили до школи, щоб в кожного була сім'я. Адже, це так страшно, коли нема де жити і нема що їсти. Я хочу, щоб мир був в кожній родині, в нашій рідній країні, на всій планеті.

*Полякова Юлія,
2-Г кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що мир – дружба між всіма країнами, народами, дітьми. Якщо буде порозуміння і повага між всіма, то не буде війн і буде мир у всьому світі. Я голосую за мир!

*Воронюк Олена,
2-Г кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Найкраще, що є на землі – це блакитне небо, зелена трава, чисте повітря. То ж кожна людина повинна прикласти всі зусилля, аби на нашій планеті завжди був мир. Мир починається з посмішки. Бо коли одна людина добре відноситься до іншої, то ні про яку ворожнечу не може бути і мови. Я хочу, щоб в Україні і в іншому світі завжди був мир, щоб люди ніколи не вбивали один одного, щоб я росла в найкращій країні світу.

*Кулєша Марія,
2-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, тому що мир це життя. Мир – це яскраве сонечко, чисте небо, пташиний спів. Мир – це спокій. Батьки ходять на роботу, діти навчаються добре у школі. Бабусі та дідуся сидять на вулиці та розмовляють. Маленькі діти граються у дворі. Всі люди спокійно живуть.

*Левчук Юлія,
2-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир
Я не хочу війни,
Я так хочу зростати у мірі,

I, щоб навіть у сни
Не вривалися вибухи сірі.
Я так хочу зростати
У країні, де сонце й весна,
І ніколи-ніколи не знати,
Яка вона справжня війна.

*Синчук Євген,
2-В кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я живу у великій і мирній державі – Україна. Про війну я знаю з кіно і розповідей бабусі. Це дуже страшно. Я не хочу, щоб мої рідні і друзі таке переживали. Я люблю ходити в школу, грати у футбол, дивитися телевізор.

Я люблю мир!

*Шилан Сергій,
2-В кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир
Як добре жити в час,
коли на світі мир.
Цікава стежка кожен день
веде в щось красиве й нове.
Не чути вистрілів гармат
І шуму, і реву бетоєрів,
А тільки спів і цвіт лугів.
Немов у тій чудовій казці,
де все радіє і живе,
Тому що мир на світі є!

*Рудьо Євгенія,
2-В кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Коли ми їздимо до прабабусі у село, ми часто заїжджаємо у місто Здолбунів. Там є пам'ятний хрест. У роки війни на цьому місці фашисти розстріляли багато людей. Серед них був тато мої прабабусі. Тоді йому було менше сорока років, а моя прабабуся була молодою дівчиною. Зараз моїй прабабусі вісімдесят один рік, а вона і досі сумує за своїм татом, часто розповідає нам, яким гарним і добрим він був і проводить багато часу на місці де він загинув. Я хочу, щоб такі страшні події ніколи не повторялись, щоб всі люди жили в мирі і ніколи не було війни.

*Ковальчук Марія,
2-В кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Як добре, коли в небі світить сонечко, на деревах співають птахи, а діти весело повертаються зі школи додому, де на них чекають батьки.

Навчатись, працювати, грати в ігри ми можем лише в країні, де панує мир та спокій. Такою країною – є наша Україна. Тому, я голосую за мир у своїй державі, а також в усьому світі.

*Петрочук Христина,
2-В кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Одного разу, моя бабуся Ганна розповіла про своє дитинство. Бабуся народилася перед війною. Коли їй було чотири роки, то тато бабусі пішов на війну боротися з фашистами. Він загинув на війні і бабуся залишилася сиротою. У війні загинуло дуже багато людей. Вона принесла майже в кожну сім'ю біду. Тому, я хочу, щоб ніколи не було війни. І щоб діти не залишалися сиротами. Щоб всі жили мирно. Я голосую за мир.

*Онищук Тетяна,
2-В кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Тому, що це найважливіше на Землі. Я вважаю, що в нашому суспільстві мир серед людей нашої планети повинен відображатися в доброті, чесності, взаємоповазі, взаєморозумінні та любові. Мир потрібен для того, щоб не було війни тому, що вона принесла людям багато страждань, сліз, голоду і крові.

Всі люди повинні над цим задуматись, щоб не довести країну до таких сумних подій. Хай Господь Бог дає людям розум і посилає Мир на нашу землю.

*Басюк Максим,
2-Г кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Як добре, що на нашій Україні є мир. На зимових канікулах до нас приходить святий Миколай і дід Мороз. Вони приносять діткам подарунки. І ще можна поїхати до ялинки в центрі міста та в цирк "Шапіто". На жаль є в світі країни, де йде війна. Я сподіваюся, що в цих діточок скоро буде мир.

*Косюк Ксенія,
2-Г кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Як квітка тягнеться до сонця, так людина прагне до миру. Мир – це спокійне життя, щастя, дитячий сміх та блакитне небо над головою. Але війна може знищити це щасливе життя. Вона приносить кров, смерть, горе і руйнування. Під час війни руйнуються не лише будівлі, а й долі людей.

Я мрію про те, щоб на всій нашій планеті закінчилися війни, запанував мир. Щоб діти не залишалися сиротами, не було голоду і смерті.

Я голосую за дружбу, злагоду та мир на Землі!

*Мокринська Катерина,
2-Г кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мене дуже хвилює тема миру та зла у всьому світі. В наш час є багато війн та непорозумінь між людьми, між народами та країнами. І надзвичайно важко перетворити їх стосунки на мирні.. Але якщо б панував мир у всьому світі, то і життя було б прекрасне. Не було б ненависті і заздрощів, зла. Всі жили б у щасті та добрі. А про таке життя мріє кожен. Саме тому, я голосую за мир.

*Радчук Іван,
2-Г кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир на нашій планеті тому, що люди повинні поважати і любити один одного. Якщо ми любимо свою сім'ю, свою країну, всю земну кулю, то ніколи не будемо воювати один проти одного. Всі люди повинні жити в мірі, любити і поважати один одного. Потрібно жити в мірі, щоб наступні покоління не бачили горя та страждання, жорстоких війн.

Мир найголовніший для мене, бо від того, як я відношусь до людей, так і вони будуть відноситись до мене. Отже, я завжди буду голосувати за мир на нашій землі.

*Мельник Катерина,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Що таке мир?

Це, коли моя мама весела й здорована, коли тепло і затишно в хаті, коли сонечко світить яскраво.

І те, що ходжу в улюблену школу, де маю змогу навчатись, танцювати, співати.

А ще, коли мене люблять мої рідні, турбуються про мене і бажають добра.

Якщо буде мир і злагода у кожній оселі, то буде мир на всій Землі.
Я голосую за мир!

*Бондарчук Максим,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

"Я голосую за мир!"

Багато воєнних поневолень витримав наш народ. Найбільш страшною була Велика Вітчизняна війна. Горіли міста і села, огорталася чорним димом земля, та народ не здавався. І все ж ми перемогли. Люди дочекалися кінця війни і настання миру та спокою. Яке то велике щастя – мати над головою мирне сонячне небо! Як приємно, коли на землі немає війн, не страждають від цього люди, природа. Навіть такий маленький крок, як крок до примирення несе в собі стільки хороших наслідків. Я не хотів би, щоб народ страждав, я голосую за мир!

*Павловська Яна,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди

Мир – це маленьке слово, але скільки в ньому чистоти, світла, добра, спокою, радості.

Мир починається з нас, а саме: з сім'ї, з рідної домівки. Мені затишно з мамою, татом і братиком, які мене люблять, у всьому допомагають і піклуються про мене. А також подобається, коли збирається вся родина, тоді радісно в моєму маленькому серці.

Я хочу щоб мир і злагаода панували не тільки в моїй родині, а й у всьому світі.

*Кучерова Дар'я,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Ми голосуємо за мир

Ми, діти, з'явилися на світ, щоб вирости здоровими, розумними, сильними. Ми не хочемо війни, ми голосуємо за мир.

Я хочу просинатися кожного ранку від лагідного поцілунку матусі, підставляти своє личко під ніжне сонечко, бігати босоніж по калюжкам і радіти теплому літньому дощу. Я хочу малювати зелені луки з барвистими метеликами, безкраї моря з голосистими

чайками і золотими пляжами, засніжені Карпати і безмежні лани рідного Полісся. Я хочу співати про радість, щастя, любов, ласку і добро. Я хочу ходити до школи, читати книжки, радіти разом з друзями кожній зустрічі.

Мені не потрібні вибухи бомб, горе рідних, слізози дітей, страх і голод. Мені треба лише синє небо, яскраве сонце, мир і спокій у моєму домі, у моєму місті, у моїй країні, на моїй Землі.

*Онищенко Анастасія,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

На всій земній кулі всі хлопчики та дівчатка хочуть, щоб завжди було голубе небо і яскраво світило сонце, а під мирним небом літали тисячі білих голубів миру.

Щоб війни не знати,
Щоб у мирі жити, -
Українська армія
На посту стойть.
Літаки у небі,
В морі кораблі,
Бережуть кордони
Рідної землі.

*Гвоздик Павло,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир, як багато сказано в одному слові. Мир в родині – це добробут і злагода, любов і затишок, взаєморозуміння. Коли все це є, родину можна назвати щасливою. А коли людина щаслива, у неї в серці горить вогник, який обігриває всіх і допомагає в тяжкі хвилини. Я хочу, щоб кожна родина, кожна людина була щасливою і коли це станеться, то в усьому світі настане мир! Тому я голосую за мир!

*Кравчук Володимир,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, я хочу, щоб ніколи не було війни і суперечок. Я хочу, щоб на Землі панував спокій, весело посміхалися люди, щоб було щасливе і безтурботне дитинство. Я хочу, щоб над нами яскраво світило сонце, було лагідне, блакитне небо, весело щебетали пташки.

У слові “війна” – біль матерів, стогін поранених і плач сиріт. Війна – це чорна сторінка в історії і потрібно докласти всіх зусиль, щоб це лихо не повторилося.

Я голосую за мир, за завтрашній щасливий день, якого чекаю з радістю і надією.

*Серіков Костянтин,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир на Землі. Я проти війни, проти болю, страху, сліз, крику. Любов і повага один до одного не може щезнути із нашої планети.

Пам'ятаєте перемогу над німецькою армією? Тепер уже не тільки для нас, дітей, але й для наших батьків, війна стала лише сторінкою далекої історії. Але дуже важливо в умовах миру, благополуччя, безтурботності пам'ятати про той жах, який несе війна. Лише від згадки про голосіння, зойки, прокляття, душа стрепенеться, мов птах.

Я хочу, щоб на землі завжди був мир!

*Хомич Денис,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Війна – це не тільки скалічені тіла, це насамперед скалічені душі, це зруйновані життя. Скільки страждань і болю приносить війна людям!

Я, на щастя, не пізнав війни. Мир, я вважаю, найцінніше, що є в нашему житті. Це можливість зростати, навчатись, працювати, маючи гарантію, що завтра твій будинок не зруйнують і не вб'ють твого брата. Я голосую за мир, бо без миру не існує життя.

*Лесковець Данило,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я дуже хочу, щоб в усьому світі був мир. Тому, що тільки у мірі можуть бути щасливі дорослі і діти. Коли на Землі мир і спокій, дорослі працюють, навчають своїх дітей, відпочивають і радіють життю. У мірі люди радіють, товарищують, святкують різні події.

Я дуже щасливий, що живу у мирній країні.

*Дворак Яна,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що я проти війни. Я проти сварок між людьми, я проти того, що деякі люди не дають іншим висловити свою думку.

Я за мир, бо мир – це гарне життя і щасливе дитинство.

*Ношкалюк Катерина,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Страшні розповіді про війну, де загинуло дуже багато дітей та дорослих. Я голосую за мир, щоб всі дітки на нашій планеті мали зможу ходити до школи, читати книжки, співати пісні. Я люблю свою Батьківщину – це земля, на якій народилися мій дідусь, мій тато і всі ми. Я голосую за мир на всій Землі.

*Сарновська Анна,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Жили-були дві дівчинки-подружки. Вони разом вчилися і гралися. Одного разу, малюючи картинки, дівчатка не поділили олівці. Так виникла суперечка з образливими словами. Малюнки залишилися незакінченими і подружки розійшлися кожна із своєю правою. Минали дні. Сумно їм було одна без одної. Вони вирішили більше ніколи не сваритися і жити в миру.

Ось так буває і у світі. Цілі держави, живучи поряд, малюючи спільні річки і моря, гори і ліси, іноді вступають у конфлікти. Дуже добре, коли уряди держав вирішують суперечки мирними шляхами. Але, коли все ж виникає вогнище війни, то у ньому згоряють людські долі. Найважче у таких конфліктах дітям, адже війна краде у них щасливе дитинство, мрії на майбутнє.

Останнім часом у війни з'явилось нове обличчя – тероризм. Ми пам'ятаємо про трагедію у Беслані, коли гарне свято 1 вересня стало для дітей трагедією.

Наша держава – мирна держава. Ми живемо у злагоді з народами інших держав. Але мир, спокій необхідно берегти. Ось тому я голосую за мир.

*Колоденська Яна,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир,
Щоб війн ніде не було.
Я голосую за мир,
Щоб щастя на світі цвіло.
Я голосую за мир,
щоб навколо сіяло сонце.
Я голосую за мир.
Я вигляну у мрії віконце
І там побачу поле.
Там буде єдність, спокій,
Не буде там насилиства,
Там будетиша й море.

Колише хвилі лагідні й легкі,
Там буде небо голубе,
Привабить воно тебе,
Як привабило і мене.
Я голосую за мир і хочу, щоб віконце мрій перетворилося на реальне віконце.

*Осипчук Настя,
2-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Кожного дня до мене на підвіконня прилітають голуби. Вони звикли, що в мене є для них щось смачненькє: пшено, рис чи просто зернята. Мені дуже подобається слухати їх вуркотіння. На душі стає так радісно, серце переповнює щастя, а обличчя сяє посмішкою. Мені здається, що й голубам весело у мене на підвіконні. Усім добре, коли навколо мир і злагода, коли є, що їсти, коли відчуваєш, що ти комусь потрібен.

Якось у школі ми хвилинку мовчали, щоб ушанувати померлих під час голодомору діток і їх батьків. Мені було страшно, коли вчителька і мама з татом розповідали як люди йшли своїх собак, дітей. Так не повинно бути, люди мають бути добрими, любити і допомагати одне одному.

По телевізору показують вбивства, війни, я боюсь цього. Мені хочеться дивитись кольорові мультфільми про дружбу, передачі про тварин та концерти, на яких співають веселі пісні, гарно танцюють. Я хочу бути екскурсоводом, щоб розповідати про минуле, бо людям треба знати, яких помилок не можна повторювати.

Думаю, всі люди на землі хочуть, щоб добро завжди перемагало зло. Хай до кожного на підвіконня прилетить голуб – пташка, що символізує мир.

*Рибак Олена,
3-А кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Коли сонячного ранку прокидаєшся від сну. Я радію пташкам, які співакут на деревах. Я думаю, що ніде немає війни. Але насправді,

десь далеко, в світі гинуть маленькі діти, їхні мами. А так хотілося б, щоб всі на світі раділи сонячному ранку і пташкам, вітру, що кружляє навколо тебе, пожовклому листю. Тому я голосую за мир.

*Закусілова Тетяна,
3-А кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир – це найкраще, що є на землі,
В мірі щасливі великі й малі.
Доброї долі, мирного неба,
Більше нічого на світі не треба.

*Фещук Назарій,
3-А кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Подивлюсь я у віконце,
Бачу – Мир навколо нас.
І зрадіє мое серце,
І зрадіє вся Земля!

*Верещук Юрій,
3-А кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Ми українці!

Україна – це єдине ціле, це нація. Ми хочемо миру! Ані війни, ані махінацій. І з кожних вуст, і зожної домівки чути: “Мир, мир, мир!”.

*Іванів Марія,
3-А кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Мир!

Я дуже мирна, ніколи не сварюсь,
Завжди радію, ніколи я не б’юсь.

Люблю я слово “мир”?
Коли кажу – радію.
Тому, що маю я надію,
Ніколи не бувать війні
У цій країні, де ростемо ми!!!

*Акініна Анна,
3-Б кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир

24 серпня 1991 року Україна, яка довгий час була під гнітом різних держав і народів, стала незалежною. Віковічна мрія нашого народу збулася. Тепер ми творимо свою національну культуру.

В Україні живуть українці, росіяни, білоруси, грузини, євреї та інші національності. Усі вони в нашій державі мають однакові права.

Наша земля багата на вугілля, залізо, марганець, золото, уран, газ, нафту. На полях нашої Вітчизни зріє золота пшениця, колоситься жито, добре родять кукурудза, просо, гречка, наливаються соком сонячні кавуни, дині, виноград, яблука, груші, сливи.

Багата й прекрасна наша земля, чудові люди живуть на ній, моя Україна не любить війн. Це дуже добре, нехай наші мами спокійно сплять і буде менше горя на землі.

Тому я хочу миру.

За свій рідний нарід
Я Господа молю:
Зішли, Боже, Україні
Мир, щастя і долю!

*Бондарчук Катерина,
3-Б кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, тому, що я не хочу, щоб на світі була війна. Я хочу, щоб зеленіли луки, щоб кожного дня світило яскраве сонце на голубому та чистому небі, щоб люди не знали, що таке війна і

жили у мирі та злагоді. Я не хочу бачити війну, яка псує людям життя, не дає спокійного життя, адже люди хочуть жити! Коли війна, то на світі стає менше людей. Я не можу бачити невинних дітей, яких забирають і вбивають. Ми всі знаємо, що в Україні є пам'ятки солдатів, які пішли на війну, щоб захистити.

Я хочу, щоб люди раділи кожному дню.

Тому я голосую за мир!

Миру хочуть люди всі,
і дорослі, і малі.

Миру всі чекають,
а про війну хай забувають.

*Осташевська Марія,
3-Б кл., ЗОШ №20,
м. Рівне*

Мир на Землі
Сонце яскраве,
Квітують жита,
По нашій планеті
Крокує весна.
Діти щасливі,
діти радіють мирному небу,
новому дню.
Мир на Землі,
Тиша навколо,
Діти танцюють
Під сонячним колом.

*Тарасова Дарина,
3-Б кл., ЗОШ №20,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я звичайна маленька дівчинка, що вчиться у звичайній школі звичайного українського міста. Але майже кожний день я чую незвичайні новини про війни та вбивства, голод та інше лихо. І

мені стає дуже страшно: що я, така звичайна і маленька, можу зробити проти такої жорстокості, болю?

На жорстокість довколишнього світу можу відповісти своєю любов'ю до мами і тата, своїх друзів, вчителів. Якщо я буду їх підтримувати, слухати, не спричиняти негараздів, то це повернеться мені добром. Тобто ми, маленькі дівчата і хлопці, теж створюємо мир і спокій у світі. Ми – майбутнє. Ми – діти, голосуємо за мир своїм життям, своєю любов'ю.

Отже, не така вже я і звичайна!

*Кулініч Марія,
3-Б кл., ЗОШ №20,
м. Рівне*

Я голосую за мир

О, якби був мир на всій землі! Не було б війни, крадіжок, непорозуміння між людьми. Тільки добро панувало б на світі, всі ділилися і радощами, і навіть горем. На мою думку, усі люди поділяються на два типи: одні – справедливі, милосердні, добрі та чуйні, інші – чомусь, жадібні, вредні, погані, скупі та невиховані. Але я добре знаю одне – нам не потрібно дивитися на когось, а жити по совісті, в мирі з усіма, і завжди пам'ятати, що ми на цій землі тимчасово, тому прожити це життя потрібно з гідністю. Я голосую за мир на землі!

*Сутулець Микола,
3-Б кл., ЗОШ №25,
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Тисячі років на Землі виникають війни. Війни маленькі, великі та світові. Горе й страждання, втрати рідних людей – це все війна. Навіть найменша війна – це найбільше горе дітей. Діти найбільше страждають у війнах і ці страждання супроводжують дітей Землі все життя.

Всі ми хочемо дітям щастя, отже хочемо миру.

Хай завжди буде сонце,

Хай завжди буде мама,

Хай завжди буде тато,
Хай завжди буду я!
Це співають діти всього світу.

*Осійчук Таїсія,
3-Б кл., ЗОШ №25,
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Усі люди хочуть бути щасливими. Щастя – це мир! Велике щастя, коли мир у домі, в країні і на планеті. Усім людям треба бути добрими, щедрими. Любити і поважати треба усіх. Допомагати, захищати слабких – треба вчитись так жити. Хай скажуть всі: “Ні – війні!”. І буде радість, і мир, і будуть всі щасливі діти!

*Шипилевська Алла,
3-Б кл., ЗОШ №25,
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

У світі відбувається багато воєн. І багато людей вбивають. Серед них трапляються і діти. Але ж діти ні в чому невинні. Діти – беззахисні і не можуть припинити війну, а дорослі можуть постояти за себе. А ще дорослі мають захищати дітей.

От тому кажуть, що мир планеті – щастя дітям.

*Шемчишина Анастасія,
3-Б кл., ЗОШ №25,
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Людство майже все своє життя бореться за мир на планеті. Воно прикладає максимум зусиль для вирішення цієї проблеми. Але були помилки людей такі, як Перша та Друга світові війни.

Під час цього періоду загинуло багато людей, серед яких були і діти!

Мир повинен бути на всій землі! Найстрашніше те, що люди воюючи між собою, забувають про найсвятішу, найдобрішу, найщирішу частку суспільства – дітей!

Дитина, з самого народження прагне відчути щось нове. Кожного нового дня прокидатися щасливою, відчувати батьківську ласку.

Дитинство – це казка! Подаруйте дітям промені радості, а в майбутньому вони віддячать за це.

**Жилінський Іван,
3-Б кл., ЗОШ №25,
м. Рівне**

Мир планеті – щастя дітям

Війни завжди приносили нещастья, смерть, слізози.

Коли мати проводжає сина на війну, то пекучий біль у її серці, очі переповнені слізьми, відчаєм, а у серці трепетна віра, що її нащадок повернеться додому живим, адже народила вона дитину для щастя, добра, миру.

О, як нам усім потрібен мир в усьому світі, мир в країні, мир у наших серцях, в наших родинах, сім'ях.

Треба прагнути миру на всій планеті і тоді буде щастя дітям.

**Левчук Павло,
3-Б кл., ЗОШ №25,
м. Рівне**

Мир планеті – щастя дітям

Ми живемо на планеті Земля. Споконвіku тут точилися війни, проливалася кров. Загарбувалися території та цілі країни.

В наш час кровопролиття не скінчилося, хоча країни всього світу прагнуть до співдружності та миру. Якщо в світі пануватиме мир і спокій, на обличчях у дітей будуть посмішки. Підростаюче покоління буде намагатися утворювати спокій та порозуміння. А здобувши освіту, ми принесемо гарні плоди для нашої України. Поставимо її в перші ряди держав світу.

*Кравчук Сергій,
3-Б кл., ЗОШ №25,
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Кожна людина на землі прагне бачити своїх дітей щасливими. Що таке щастя для маленької дитини? Любов та доброта – ось основні чесноти людини, які збагатять щасливе серце дитини. Любов'ю та добротою люди здобудуть мир на землі.

Ось такими почуттями люди збережуть планету від війни, руїн та плачу. Поважайте, любіть одне одного, оберігайте планету, бережіть мир та спокій. Це найголовніше в щасті наших діток. Вони є нашим майбутнім, нашою опорою. Нехай вони ростуть щасливі.

*Ходорчук Вадим,
3-Б кл., ЗОШ №25,
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

В деяких країнах нашої планети йдуть війни. Свою свободу вибирають майже всі жителі країни. За зброю беруться жінки та діти. Люди ховаються в підвалах, не доїдають, не досипають. Ростуть епідемії різних хвороб. Від цього в першу чергу страждають діти. Але ж це все не правильно!

Кожна дитина на планеті має бути щасливою. Ми всі хочемо жити у щасливій сім'ї, просинатися і бачити тепле сонечко. Кожна дитина прагне навчатися та відпочивати. Та єдина мета у нас всіх – мир і злагода на всій планеті. І тільки так ми можемо бути щасливі.

*Соловей Юлія,
3-Б кл., ЗОШ №25,
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Місце, де ти народився і живеш, – це твоя малесенька Батьківшина. Зелений гай, широке поле, глибока річка – це також твоя Батьківщина. І якщо скласти всі маленьки Батьківщини кожного з нас, то вийде велика планета. І всі ми хочемо, щоб був мир на землі і всі жили щасливо. Отже, якщо буде мир, то будуть щасливі діти. А це головне в нашому житті.

*Стратюк Анна,
3-Б кл., ЗОШ №25,
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Мир – це коли лунає дитячий сміх, світить яскраве сонечко, цвітуть різнобарвні квіти.

На жаль, зараз в деяких країнах проходять війни, гинуть дорослі та діти. Я мрію, щоб на всій нашій планеті наступив мир, щоб дорослі знищили всю зброю. А по телебаченню, щоб не показували фільмів про вбивства і насильства і тоді всі забудуть, що таке війна.

Діти всієї Землі зможуть навчатися у школах, відпочивати з батьками, грatisя з друзями.

І якщо буде мир на планеті, то діти будуть найщасливішими у світі.

*Табачук Роман,
3-В кл., ЗОШ №25,
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Без чого не можуть жити люди? Без повітря. Без води. Без хліба. А ще люди не можуть жити без миру на землі. Адже мир – це квітучі сади, міста, усміхнені обличчя дітей. А війна – це горе і смуток, голод, безлюдні села і міста.

Я хочу, щоб на нашій Землі завжди був Мир!

*Кравчук Вадим,
3-В кл., ЗОШ №25,
м. Рівне*

Мир в моїх очах

Кожна людина вибирає, якою стежкою у житті вона піде, а також прагне жити мирно, щасливо, не знаги горя та біди. На мою думку, щоб цього досягти, потрібно, щоб держава для народу була захистом і затишним домом. Люди повинні жити як одна сім'я,

багаті мають допомагати бідним, здорові – хворим, щоб не було залишених старих людей та покинутих дітей.

Я вважаю, народ мріє про те, щоб на нашій землі більше ніколи не було великої, грізної війни. А найголовніше для цього потрібно любити і вірити в Бога.

Кожна людина повинна мати щире і добре серце.

Ми, діти, хочемо жити в мирній і щасливій країні. Я не хочу, щоб плакали мої рідні, щоб горіли в огні міста і села моєї Батьківщини.

*Мельник Віталій,
3-А кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Одне з найдорожчих слів в нашій країні – слово “Мир”.

Я дуже хочу, щоб мир і спокій були на українській землі. Без миру немає дитинства, немає майбутнього.

Я не хочу війни, я хочу миру, я хочу, щоб все населення країни жило добре, і щоб усі поважали себе, свою землю, свою культуру та свою країну. Нам потрібен мир, щоб будувати нові міста, вирощувати золоті поля пшениці, щоб діти ходили до школи, щоб звучали веселі пісні.

За щастя дітей, за мирне небо, за цвіт на землі борються чесні люди планети. Землі потрібні пісні і квіти, щоб на нашій прекрасній планеті жили прекрасні люди, щоб до густих садів і білих будівель завжди поверталися лелеки, при появлі яких у людей з'являється спокій, радість від миру на рідній землі.

Найбільше я хочу, щоб мир був на світі.

Як небо – у зорях, а сад наш – у квітах.

Найбільше я хочу, щоб сонце щоранку

Зі мною віталося, присівши на ганку.

Щоб мирне небо на усій Землі

Єднало всіх дітей по всьому світу

І хай літають завжди журавлі,

І колоски відзвонюють налиті.

*Кундуш Катя,
3-А кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Ми голосуємо за мир

Сьогодні мову поведемо про мир,
І про свободу нашого життя,
І приклади вам наведемо,
Те все розкажем до пуття.
Мир – це велике багатство,
Не золото, не срібло, не мідь.
З миром завжди лагідно і ясно.
Він зуміє всіх помирить.
Мир помирить найменшу комашку,
І ми голос за мир віддаєм,
Бо потрібен він нам, так потрібен,
Він нас мирить і мирить щоденно.

*Деркач Дмитро,
3-Б кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мені хотілось, щоб у всьому світі, був мир. Але на жаль це не так! Про це віщує війна в Ізраїлі та Іраку.

Мирне життя звичайно було б кращим ніж війни. Скільки існує життя на Землі, стільки іде боротьба за мирне життя. Мир – це щасливі і радісні люди.

Я голосую за мир, для того, щоб всі люди жили в мирі і злагоді.

Мир – щастя незкінченне,
серце добре і чесне.
Мир – дружба народу,
й повага до свого роду.
Я голосую за мир!

*Сьомак Роман,
3-В кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Голосуєм ми за мир

Голосуєм ми за мир,
щоб сміялись наші діти.
Голосуєм ми за мир,
щоб цвіли пахучі квіти.

Голосуєм ми за мир,
щоб була у всіх надія.

Голосуєм ми за мир,
щоб здійснилися наші мрії.

Голосуєм ми за мир,
щоб сіяли щастям очі.

Голосуєм ми за мир,
щоб були спокійні ночі.

Ми за мир

Ми за мир: і ти, і я,
і твоя й моя сім'я.
Щастя й радість мир приносить,
Воювати годі, досить!

Ми за мир на всій планеті,
щоб не рвали бомби Землю,
щоб співали солов'ї,

щоб гули в квітках джмелі.

Щоб не знали діти горя,
матері не знали болю.

Щоб плескалось тихо море,
ніч дарила тихі зорі.

*Воробйова Карина,
3-В кл., ЗОШ №28 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир

“Мир” – одне з найдорожчих слів у світі. Мир потрібен для кожної людини в різних країнах. Людина народжувалася, щоб радіти, милуватися безхмарним небом над головою, прислухатися до шелесту листя, щоб жити і працювати.

Нам потрібен мир, щоб будувати нові міста, вирощувати золоті поля пшениці, запускати в космос кораблі, робити нові відкриття.

Але не всі люди живуть у спокої і мирі. В деяких країнах ще й досі тривають війни, гинуть люди, руйнуються міста. Люди живуть зі страхом перед своїм майбутнім і мріють про мир. Я голосую за мир! А війна нам не потрібна!

*Льєвова Анна,
3-В кл., ЗОШ №28 ,
м. Рівне*

Мир навколо нас!
Небо – мов у вогні!
Запала блакить...
І здається мені:
все палає, горить, -
луки, поле, ставок,
наш город і садок.
Це все мир навколо нас,
Це поля наших прадідів,
де зростаємо щодня.
І цінуємо землю, на якій народилися!

*Богдан Віра,
3-В кл., ЗОШ №28 ,
м. Рівне*

Мир
Мир, між друзями буває,
між країнами буває мир.

Як без миру на світі жити,
ви подумайте будь-ласка.
Що сталося б тоді, якби миру не було?
Друг би ворогом став!

*Грабовський Антон,
3-Г кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Якщо мир на всій планеті, добре буде жити всім. Не буде війн, всі люди дружно працюватимуть. Щасливі люди ходитимуть в гості. Радітиме вся планета Земля. Діти будуть вчитися в школах, інститутах, університетах. В ріках, морях, океанах буде чиста вода та багато різної риби. Будинки будуть будуватися великими і просторими. Батьки будуть гарно виховувати своїх дітей.

*Кокідько Андрій,
3-Г кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Мир

Кожний день дякую Господу, що живу у мирний час на Україні. Прокидаючись ранком, як прекрасно бачити голубе небо, сонечко, чути спів пташок. Мати змогу здобувати знання у чудовій школі, ходити в басейн, відвідувати гурток малювання, ходити на співакунку, грatisя з друзями. Але на жаль, в цей час десь на планеті Земля гинуть люди, вмирають від голоду діти, батьки не мають зможи працювати... Знаючи це, я дякую Господу за його велику милість, і прошу: “Боже, великий, єдиний, нашу Вкраїну храни. Волі і світу промінням Ти її просвіти. В чистій любові до краю Ти нас, Боже зміцни”.

*Симонішина Ольга,
3-Г кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Кожна людина, коли приходить в цей світ, сподівається на довге і щасливе життя. Для цього потрібне здоров'я, везіння і мир

в усьому світі. Всього три літери – Мир, а який великий зміст вкладене в це поняття. На планеті Земля завжди ідуть воєнні дії, це означає що від куль помирають не тільки воїни, а й мирне населення, і жінки, і діти. Вони є майбутнім людства.

Я не хочу, щоб від страху і болю плакали матері і діти. Я не хочу, щоб ні в Україні, ні в іншій країні світу була війна.

Тому, я голосую за мир на всій Землі!

*Котнюк Богдан,
3-Г кл., ЗОШ №28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що я хочу, щоб був мир на нашій Землі. Я хочу, щоб у всіх дітей на планеті були тато і мама. А ще я хочу, щоб не було війн між країнами, і всі народи на землі жили в дружбі і мирі.

Я хочу, щоб батьки думали більше про нас і планету, як її зробити ще зеленішою, і щоб на нашій землі було чисте повітря.

Я хочу, щоб на нашій зеленій, цвігучій землі був мир між всіма народами світу.

*Аксьонова Елізавета,
3-А кл., НВК “Гармонія”,
м. Рівне*

Мир

Голуб – пташка миру,
Знають дорослі і малі,
І для всіх вона єдина,
Символ миру і краси.
На землі усі бажають
Зброй всій сказати: “Hi!”.
Щоб всі кулі і гранати
Закопати у землі.
Щоб у маминій долоні заховатись
ми могли,
бо єдиний в серці спокій
мир – усім нам на Землі.

*Білоус Юлія,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я буду віддавати своє слово
За мирне небо наше на землі,
За друзів, вчителів і школу,
Аби ніколи не було війни!

Я голос свій віддам за Україну,
За спокій свій, дружбу вічну між людьми.
За сад мій, за мою родину.
За сонечко, що світить на землі.

То ж голосуйте діти усі дружно,
За мову солов'їну, за пісні!

*Матвєєв Богдан,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Влітку я був у бабусі. Моя бабуся працює у дитячому садку. Якось, зайшов до неї на роботу. Діти в групі малювання. Мені стало цікаво, що вони малюють.

Я підійшов до однієї дівчинки. В неї був дуже яскравий малюнок, на якому було зображене сонечко, квіти, веселі діти, метелики. А поруч сидів хлопчик, його малюнок був намальований одним простим олівцем і здавався сірим.

Там були танки, літаки, солдати, але не було ні сонця, ні квітів, ні трави.

Я знову глянув на малюнок дівчинки. І подумав, який він гарний, бо там намальований Мир. А я голосую за мир!

*Кресанов Владислав,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Війна і мир – це чорне і біле, горе і щастя.

Війна – це коли свистять кулі, рвуться снаряди, небо чорне від диму, гинуть люди, діти не можуть ходити до школи, татусі на війні, а мами думають чим нагодувати дітей.

Мир – коли світить сонечко, співають пташки, діти ходять до школи, люди живуть у злагоді, батьки веселі та усміхнені мріють про щасливе майбутнє своїх дітей.

Я хочу, щоб весь час був мир, а ніколи не було війни.

*Олексійчук Аліна,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Одного разу, на уроці української мови, вчителька задала додому учням пояснити значення слів: мир і війна.

Я довго думала над цими словами, і не розуміла їх. Я спитала батьків. Тато мені розповів про свого дідуся, як він пішов на війну і не повернувся, а бабуся залишилася з трьома дітьми сама. Був холод, голод, не було одягу ходити до школи. А мама розказала свою історію про бабусю, яку у війну забрали фашисти у Німеччину. Вона там тяжко працювала і повернулася додому тільки після війни, коли настав мир.

Тому я голосую за мир. Щоб всі були живі, здорові, щасливі, щоб сміялись діти. В них була і їжа, і одяг, і щоб на світі ніколи не було війни.

*Миронець Яна,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Яке багатогранне слово мир. Воно поєднує в собі ласкаву мамину посмішку, теплоту та ніжність бабусиних рук, вбирає в

себе сонячні промені та різнобарвність веселки. Я вважаю, що мені та моєму поколінню дуже пощастило, що ми живемо в часу миру та злагоди, що слово війна – згадуємо та асоціємо лише з історією.

Дуже важливо, щоб мир і надалі зберігався по всій планеті. Щоб діти з різних кутів землі жили у злагоді та спокої.

Мене звати Яна. Мир на нашій планеті я вбачаю в тому, що в мене є тато та мама, вони мене дуже сильно люблять і я їх також. Їхня любов проявляється в тому, що вони мені купують багато іграшок та солодощів. Для того, щоб на нашій планеті був мир, потрібно любити одне одного, частіше посміхатись, робити одне одному подарунки. Якщо буде мир між дорослими, то й буде щастя в нас, дітей.

*Кравчук Василь,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Хай завжди буде сонце,
Хай завжди буде небо,
Хай завжди буде мама,
Хай завжди буду я.

Я голосую за мир, я хочу, щоб ніколи не було війни і суперечок. Я хочу, щоб на Землі панував спокій, весело посміхались люди, щоб було щасливе і безтурботне дитинство.

Я хочу, щоб над нами яскраво світило сонце, було лагідне, блакитне небо, весело щебетали пташки.

У слові війна – біль матерів, стогін поранених і плач сиріт. Це чорна сторінка в історії, і потрібно докласти всіх зусиль, щоб цього ніколи не сталося.

Я голосую за мир, за завтрашній щасливий день, якого чекають з радістю і надією.

*Шумська Аліна,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Хочу в мирі і злагоді жити. Ось уже більше, як сто років люди святкують День миру і праці. Раніше, напередодні цього

свята в усіх магазинах продавалися червоні прапорці, на яких було написано: "Мир – миру!". Ці прапорці робили спеціально для дітей. Та діти, можливо, не зовсім розуміють, що означає слово "мир". Мир – це коли ми спокійні і задоволені, коли немає суперечок, бійок, війн, коли ніхто не плаче.

Ось, одного разу, сталася подія.

-"Віддай мені м'яч!" – закричала Іра.

-"Але це мій м'яч" – відповіла Женя.

-"Ну то й що, все одно віддай!" – вигукнула Іра, вибила м'яч з рук Жені та ще й штовхнула її. Женя заплакала. Вона більше не хотіла товаришувати з Ірою.

Довідавшись про це, бабуся їй сказала: "Хто з вас розумніший, той перший захоче помиритись." І хоча винувата була Іра, Женя першою подала руку. Ірі стало соромно. Вона обняла Женю і попросила в неї вибачення і більше ніколи її не кривдила.

Так між ними знову запанував мир.

*Деменчук Дарія,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Дівчинка Марійка ходила в третій клас. Якось, вона зустріла свого друга Максимка. Вона його спитала: "Що з тобою трапилося?"

-"Мені сумно. Я не знаю чим мені зайнятися. Все набридло! Не хочу жити в спокої та мирі!".

-"Чому?! Хіба радісні обличчя не кращі за слізози, гнів, біль? А ласкаве сонечко хіба не краще за страшну бурю, блискавку, грім, дощ? Тобі не подобається жити у світлі та злагоді? Ти хочеш бути у страшній темряві?"

Хлопчик постояв хвилинку і сказав: "Я голосую за мир!".

-"Ти правильно вчинив" – сказала йому Марійка. І вони весело побігли додому.

*Білоус Аня,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Поява людини спричинила всілякі війни: за територію, корисні копалини, за політичними мотивами. На нашій планеті періодично виникають збройні конфлікти, які несуть за собою загибель і страждання, голод, холод для суспільства.

Війни залишають кожну дитину без щасливого дитинства: тепла і затишку батьків, родини, спілкування друзів. Діти, як невід'ємна частинка суспільства, гостро відчувають на собі негаразди, які несуть за собою збройні конфлікти. Вони допомагали батькам у боротьбі проти ворога. Йшли на фронт, працювали на заводах.

Але кожна війна завершується миром. І діти знову ставали дітьми: раділи сонцю, небу, новим друзям.

Мир планеті, мир країні, мир сім'ї – ось, що потрібно кожній дитині! Кожна дитина має право на щасливе дитинство! Якби не дорослі суперечки, то на нашій планеті завжди панував би мир і злагода.

*Синюк Ярослав,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Символ миру – білий голуб, який літає над планетою Земля. Всі люди світу незалежно від кольору шкіри хочуть жити у миру, дружбі і злагоді.

Мир – це голубе небо, спокійне життя, дитячий сміх, радість в очах людей та впевненість у завтрашньому дні.

Протилежним за значення слову мир є війна. Війна – це страждання, слізозі дітей та батьків, розруха, пролита кров безневинних людей. При одній згадці про неї всіх охоплює страх.

Кожен з нас хотів би жити на планеті, де панує мир, цвітуть буйним цвітом сади і чути дзвінкий дитячий сміх. Тому, я голосую за мир у всьому світі!

Кроха Влад,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне

Миру ми бажаєм на землі
В класі фарба пахне чистотою,
світлі вікна сонце залива.
Хлопчик загорілою рукою
чітко пише:
“Мама”, “Мир”.
Літери подібні до зерняток,
дошка – мов чорнозем за селом,
а сіяч – маленький, смаглюватий –
завтрашній поет, чи агроном.
Батьківщина бачить, як у школі
вчаться і дочки, і сини.
Одного я хочу, щоб ніколи
діти вже не відали війни.

Білінська Ірина,
3-Б кл., НВК "Мізоцька ЗОШ
I-III ступенів - ліцей",
Рівненська обл.

Хай панує тільки мир

9 травня. В цей день люди схиляють голови над могилами тих, хто загинув за наше життя. Дякуємо всім захисникам за їх хоробрість та мужність, за наше щасливе дитинство. Лише тоді, коли буде панувати мир, будуть співати пташечки, весело лоскотатимут промінчики сонечка, діти зможуть здобувати знання, грatisя із друзями, ніколи не проливатимуться сльози, не помиратимуть від пострілів люди. Адже вже так багато невинних людей постраждало від куль. Війна ... В цьому слові чути постріли, стогні поранених, біль матерів, плач сиріт і батьків, це велике горе, що супроводжується гіркими спогадами.

Я народилася 9 травня, в День Перемоги, і буду завжди старатися, щоб панував мир. Хай будуть любов, повага, мирні та дружні стосунки, адже тоді можна мати хороших друзів, а пізніше – створити дружну сім'ю. Хай панує лише мир!

*Мельник Аліна,
3-Б кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хочу, щоб в мирі люди жили
Я хочу, щоб в мирі люди жили,
щоб мирні дні завжди були.
Хочу, щоб квіти розцвітали,
а воєн люди щоб ніколи не знали.

*Котець Дар'я,
3 кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансіон І-ІІІ ст.,
Хмельницька обл.*

Що таке мир? Мир – це коли співають пташки, дружать діти, немає воєн, дружать країни.
Із добрих дітей виростають мужні чоловіки, які забезпечать мир на землі. Вони вчать дітей добрі, ввічливості та культури.
Як добре, коли мир на землі!

*Максим'юк Руслана,
3 кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансіон І-ІІІ ст.,
Хмельницька обл.*

“Я хочу миру і злагоди”
Я голосую за мир!

Як хочеться, щоб ніколи ніхто не сварився, не вчиняв бійки та не сперечався, але ніхто не може виконати це бажання. Цьому можна зарадити. Просто будь ввічливим, миролюбивим та добрим. Ніколи не насміхайся з інших, зі свого товариша не глузуй за його спиною та не бреши. Миролюбивим необхідно бути не тільки ззовні, а й у душі теж. Батьки вчать дітей жити в мирі.

Я голосую за мир!

*Мороз Оксана,
3 кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансион І-ІІІ ст.,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир тому, що хочу аби вся наша планета жила мирно, щоб люди не воювали. Я хочу, щоб наші діти і діти наших дітей не воювали, як воювали наші прапури. Нехай світить сонце і всі радіють йому. Хай всі живуть у миру і злагоді. Ось тому, я голосую за мир і всіх закликаю до цього!

*Коваль Каріна,
4-А кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я народилася і живу в мирний час, тому про війну я знаю тільки з книжок, розповідей старших людей та телевізійних передач та фільмів.

Коли я приїжджаю в село до своїх бабусь і дідуся, вони розповідають мені, як важко було їм жити під час Великої Вітчизняної війни, яка була в 1941-1945 роках. Адже тоді вони були майже такого віку, як я зараз, проте вони були позбавлені можливості вільно навчатись, часто голодували, мерзли, адже їх батьки воювали на фронті. Під час тієї війни загинуло дуже багато людей, серед яких були і діти – мої ровесники. Дуже багато дітей на війні втратили своїх батьків і стали сиротами. Це була сама страшна війна в історії людства.

Проте, незважаючи на страшне лихо, яке приносять війни, вони час від часу спалахують в різних куточках нашої планети. Мені дуже шкода своїх ровесників, які приречені на страждання і голод. Я дуже хотіла б, щоб люди, які зараз воюють, дійшли згоди і більше ніколи не воювали. Тому я голосую за мир.

*Євтушок Наталія,
4-А кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Мир переможе війну!

До мене мама доторкнулася своїми ласкавими руками і я відразу ж прокинулася. Я сказала мамі:

-Доброго ранку, люба матусенько!

-Доброго, люба донечко! Що тобі сьогодні снилося, мій зайчику?

-Я - зайчик і моя мама - зайчиха.

-Ти не забула, що в тебе сьогодні день народження? – запитала мама.

-Звісно ж ні! – відповіла я. – Як я могла забути?

-Тобі сьогодні 7 років. Пора тобі взятися читати нову книжку “Мир переможе війну!”

-А що таке мир?

-Це щастя і спокій, це життя без війни.

-А що таке війна?

-Це голод, холод і смерть.

-А це страшно?

-Звісно так – мовила мама. – А тепер будемо читати книжку.

-Ти знаєш, мамо, я тепер зрозуміла, що таке мир і війна. І я більше ніколи не хочу чути слова – війна! А мир залишиться назавжди у моєму серці.

*Островська Ірина,
4-А кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за Мир!

Я хочу, щоб на нашій планеті були тільки добрі люди. Щастя, мир на землі, взаємоповага і розуміння. Так, щоб ми жили в раю, як Бог нам пообіцяв. І там панував би мир. Ніхто не обманював, не крав. Мир – найголовніше в житті.

Доки існує мир на землі – існують люди.

*Яремчук Дарина,
у 4-А кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Мир

Війна – це злоба, гріх,
А мир – дитячий сміх.
Я “Ні!” – скажу війні,
Хай буде мир в сім’ї.
Хай пташечка радіє,
І сонце променіє,
І радісно хай буде
Тобі й мені завжди!
Ви люди всі радійте,
Й війні скажіть ви – Ні!
Бо діти хочуть жити
У злагоді й добрі.

*Святецька Вікторія,
4-А кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Мир завжди!

Що таке мир?
Мир – це злагода, любов.
Тепло, яке дає нам мати.
Це – сонце яскраве на небі, що сяє
І зорі, що світять в пітьмі.

Тато, мама, я і брат
Хай буде з нами все гаразд.
Хай рідна школа зустрічає нас.
Життя в нас мирне буде повсякчас.

Я хочу, щоб в мирі жила Україна.
Я хочу, щоб сонце світило завжди.
Я хочу, щоб мама теплом зігрівала
І мир був на світі завжди.

*Юрковець Анастасія
4-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я проти війни, яка несе за собою розруху, горе, бідність і смерть. Тому, я голосую за мир у всьому світі. Нехай у кожен куточок нашої планети світить мирне сонечко, пестячи своїми промінчиками людей різних національностей.

Я дуже люблю свою Україну, де я народилася. Мені боляче дивитися на те, як зараз сваряться різні партії та фракції. Та я надіюсь на те, що вони знайдуть спільну мову і виведуть крайну з кризи. Адже ми, маленькі діти, школярі, наші батьки, праґнем достойного життя. А це можливо тільки у мирний час.

*Галайко Андрій
4-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я виходжу на вулицю. Чисте голубе небо, білі хмаринки. Світить ясне сонечко. Мчать тролейбуси і автобуси, заповнені людьми. Деякі люди поспішають на роботу, інші – з роботи. На дитячих майданчиках чути дзвінкий та щасливий сміх дітвори. Життя йде своїм чередом. А для цього всім, усьому людству потрібен мир.

Тільки мир дає людям право на щасливе життя, на земне, неосяжне щастя, на натхненну життедайну працю. Завдяки їй, ми щоденно на своєму столі маємо запашний і священий духмяний хліб.

Дякуючи миру, ми, діти, маємо право на навчання. Школа дає нам знання, вчить любити життя, свою Батьківщину.

Я голосую за мир!

*Тхорук Дарина
4-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Мир – це в небі журавлі,
Мир – це радість у душі,
Мир – це білий-білий сніг,

І дітей веселий сміх.
Щоб спокійно в світі жити,
Треба миром дорожити!

Ягущин Сергій
4-Б кл., ЗОШ №11,
м.Рівне

Я голосую за мир

Я хочу, щоб не було війни, щоб не сварилися народи. Щоб люди допомагали один одному. Тому, що разом працювати легше та краще. Після війни залишається багато хворих та інвалідів. За кожною вбитою людиною сумують близькі та друзі. А я хочу, щоб було більше радості, а ніж горя.

Громадко Тетяна
4-Б кл., ЗОШ №11,
м.Рівне

Я голосую за мир

Увімкнувши телевізор, можна побачити, як в різних куточках світу відбуваються війни, які забирають мільйони людських життів, тероризм, злочинство, насилля. Люди вибирають різних правителів, в надії на покращення обставин, але ті не в змозі знищити війни та злочинність.

Але я знаю і вірю, що Бог втрутиться і знищить цю злу систему і встановить на землі рай, в якому як говориться в Біблії: “Не піdnіме меча народ проти народу.” Тому я голосую за мир!

Кокота Андрій
4-Б кл., ЗОШ №11,
м.Рівне

Я голосую за мир

Кожного року на Різдво і Новий рік наша родина збирається разом за святковим столом. В кутку стоїть красуня ялинка, вся в іграшках і цукерках. Всі радіють і веселяться.

В такі моменти я відчуваю себе найщасливішою дитиною на Землі. В мене є люблячі тато і мама, дідусь і бабуся. А головне – ми

живемо в мирний час і в незалежній країні. Але так було не завжди. Бабуся багато розповідала мені про страхіття війни, як важко і страшно було людям в ті воєнні роки. Тому керівники всіх держав повинні співпрацювати і мирно вирішувати конфлікти, які виникають між державами. Я не знаю такої людини, яка хотіла б війни, але я знаю людей, які прагнуть миру більш за все, і я також. Тому я голосую за мир!

*Михальчук Настя
4-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир потрібен для життя кожної людини в різних країнах. Людина народжується, щоб радіти, милуватися квітами, прислухатися до шелесту листя, щоб жити, вчитися і працювати разом з усіма. Все це можливе тільки в мирному житті.

Ми знаємо як багато війна приносить страждань, болі і смерті. Тероризм, як і війна жахливий. Пам'ятаємо страшну трагедію в Беслані, що забрала життя дітей і мирних жителів. Тому, так важливо, щоб на землі був мир.

Скорі наша Україна буде відмічати другу річницю помаранчевої революції. Ми всі спостерігали і вболівали, коли наш народ на майдані відстоював свої права на мирне, щасливе життя. Народ прагне, щоб в країні була стабільність і краще життя. Я хочу, щоб на всій землі був мир, тому я голосую за мир.

*Купченко Дарія
4-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Ми бачимо по телевізору, як в Іраці щодня щось вибухає і при цьому гинуть люди.

Ізраїльтяни ніяк не можуть помиритися з палестинцями, через що там війна їде десятиліттями.

В нашій країні теж весь час підбурюють людей одного проти одного через різні політичні погляди.

Але ж про все можна домовитися, все можна вирішити мирним шляхом. Я не хочу, щоб ні в Іраці, ні в Палестині гинули люди. Я не хочу, щоб на нашій землі через те, що дорослі не можуть поділити владу і гроші почали гинути діти.

Я голосую за мир!

*Дміш Юлія
4-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мальовнича, гарна країна Україна. Зі своєю історією, зі своїм народом, який виборював незалежність країни не одне століття, який боровся за мирне життя. Ми – молоді, юні українці живемо в мирній державі. І для щасливого життя – це головне. Спостерігаємо за воєнними у Ізраїлі, Ірані, Лівані, Чечні, і широко співчуваємо мирному населенню цих країн. З болем дивимося на заплаканих дітей, у яких загинули батьки. Дитинство закінчилося з початком війни. Коли по вулицях міста їздять танки, вибухають школи, лікарні, будинки, розумієш, як страшно, та боляче людям, які там живуть. І радієш, що у твоїй країні світить ясне сонечко, твоїм близьким не загрожує біда. І хочеться закликати великих політиків: “Не робіть лиха, не робіть війни! А живіть всі з миром та любов’ю!”

Я голосую за мир, за щасливе дитинство, за світле майбутнє!

*Чижевич Ярослав
4-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, тому що, якщо буде війна, то половина України загине. І якщо не буде миру, то Україна буде воювати з іншими країнами. Багато моїх знайомих піде на війну і вони можуть загинути. А я цього не хочу. Я хочу, щоб всі діти мали батьків. Я знаю, що 65 років тому була Велика Вітчизняна війна. Населення України тоді зменшилося на 14,5 млн. людей. Тоді були дуже тяжкі

часи. Багато людей голодували, залишилися без даху над головою.
І тому, я не хочу, щоб ті часи коли-небудь повернулися.
Я хочу, щоб на Землі завжди був мир!

*Зайчук Марія
4-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Одне з найдорожчих слів у нашій країні – слово “мир”. Нам потрібен мир, щоб будувати нові міста, вирощувати золоті поля пшениці, запускати в космос міжзоряні кораблі. Щоб діти ходили до школи, щоб звучали веселі пісні, щоб люди навчалися жити довгі-довгі роки.

Мир потрібен для кожної людини в різних країнах. Людина народилася, щоб радіти, милуватися квітками, прислухатися до шелесту листя, щоб жити, читатися і працювати разом з усіма. Все це можливе тільки в мирному житті. Тому я голосую за мир!

*Прачова Катерина
4-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я хотіла б, щоб на всій нашій планеті був мир. Адже є країни, де йде війна. Війна – це голод, холод, горе, нещастя, сльози, загибель людей та дітей. Мир потрібен усім. Мир приносить радість, щастя, посмішки, люди стають добрими, веселими.

*Яцук Вікторія,
4-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Чому плачуть солдатські матері
Для мамусі сама цінна – її кровинка,
її малесенька дитинка.
Колискову їй матусенька співає
І великий кlopіт з нею має.

А коли дитина вже доросла буде,
То про неньку свою рідну не забуде.
... У роки війни солдати гинуть...
І пташині пісні вже їм не линуть.
Як же важко мамі, коли сина вбивають!
Матері за ними всі страждають.
Бо вже знають, що синок не прийде
І до рідної оселі не ввійде...
І ніколи не поможе він старенькій
Своїй милій неньці дорогенькій.
Тому й плачуть осиротілі матері
Й походжають сумно по дворі.

*Ревуцький Андрій,
4-B кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що це найзаповітніше прагнення й мрія мільйонів дітей і батьків. Щоб зберегти мир, треба пам'ятати про війну. Мир наймиліше, найпрекрасніше слово на землі. Слово "Мир" б'ється у всіх серцях людей. Нам потрібний мир, щоб люди будували міста і села, щоб вирощували на полях хліб, запускали в космос кораблі, щоб діти ходили до школи.

А якщо буде війна, то людей будуть вбивати, а діти будуть голодні. Війна буде руйнувати все на землі.

Мир потрібний дляожної людини, щоб жити і працювати!

*Манько Ірина,
4-B кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Як добре вийти із хати і побачити зелену травичку, квіти, налиті сонячним сяйвом, що усміхаються довкола, дерева, що хизуються плодами червонобокими. Птахи, що на весь голос співають, щоб порадувати нас. Люди один до одного вітаються, роблять компліменти. Країни союзи ведуть. Яке все прекрасне! Мир і злагода довкола.

А уявіть собі картину: трава і квіти зім'яті, і в пилу, дерева обгорілі, в далині чути гуркіт гармат і шум моторів, Люди з острахом дивляться один на одного.

Ні! Не треба нам війни. Нам потрібен мир і злагода в сім'ї, родині і країні. Ми хочемо бачити щасливих батьків, веселі обличчя діточок.

Тому я голосую за мир! І думаю, що мене багато хто підтримує в цьому.

*Бідюк Владислав,
4-B кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Ми живемо на планеті Земля. Наша земля є велика. На ній існує рослинний, тваринний світ, багато видів риб і багато чого іншого, ну і, звичайно, ми, люди.

Який би світ ми не взяли, кругом відбуваються суперечки за виживання. Навіть сьогодні проходять війни між різними країнами, де гинуть багато дорослих, дітей, люди залишаються без домівок. Створюється багато нової хімічної зброї, яка забруднює нашу атмосферу. Зашкоджує нам бути здоровими, веселими, виникає багато хвороб, від яких помирають люди і ці хвороби не виліковуються. Хіба все це перераховане буде сприяти миру на Землі? Ні!

Якщо наша земля, країна така брудна, нечиста, то ми повинні в своїх сім'ях створювати гарну, теплу атмосферу, поважати одне одного, шанувати маму, тата і старших людей. Побільше усміхатись, веселитися, жартувати, говорити теплих, ніжних слів, завжди прийти на допомогу меншому. Якщо ми це все будемо робити, то на нашій Землі буде більше добра і миру один між одним. Я голосую за мир!

*Полюхович Тарас,
4-B кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я, учень 4-B класу школи №11 міста Рівного, Полюхович Тарас Іванович, голосую за мир, за щастя на Землі, за любов між людьми, за спокій у родинах, за щасливе дитинство усіх дітей на планеті.

Війна – це найстрашніше лихо в світі. Гинуть люди, голодують діти, нищиться все на Землі. Димом застеляється сонце, небо, квіти, повітря, вода.

Так для чого нам це все? Люди, давайте голосувати за мир разом!

*Дубарець Ірина,
4-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я хочу, щоб на всій земній кулі було мирне небо. Мир і спокій – це найважливіше свято у всіх країнах світу, бо у багатьох з них йде війна. Коли йде війна, то гине все живе: люди, природа, тварини. Війна – це жах, який треба перемогти спільно всім людством нашої планети. Тому, я голосую за мир!

Мир – це радість,
Мир – це сила,
Мир дарує спокій дітям.
Всі ми скажем : “Хай завжди
буде мир на всій Землі!”

*Шокрута Євгенія,
4-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Люди, голосуйте за мир на всій Землі! Я хочу, щоб не було війни. Я за добро на Землі, щоб люди допомагали одне одному, щоб не ображались і були привітними.

Я хочу, щоб діти голосували і боролися за мир.

*Гудзь Назар,
4-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Немає нічого важливішого за мир на планеті. Мир на планеті – це щасливе дитинство. Я щасливий, що народився в мирній країні. Я голосую за мир і хочу, щоб сяяло ясно сонце, щоб було голубе небо, щоб не було ніколи війни. Війна – це найстрашніше, що є в світі. Війна – це зло, страх і смерть на Землі. Від неї гинуть дорослі і діти, тварини і рослини. Тому потрібно, щоб на світі завжди було мирно. Мир ніколи не приносить зла, тільки добро. Через це, я голосую за мир!

*Нетреба Дмитро,
4-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я хочу, щоб на нашій Землі був мир! Щоб над нашими домівками світило сонце, всім на радість співали пташки, ніколи не було війни в нашій країні, та у світі.

Я знаю, на нашій планеті йде багато війн і вмирають тисячі невинних людей.

Я радий, що народився і живу у мирній державі. Мир потрібен кожній людині в різних країнах.

Хай буде мир на Землі,
Хай буде воля усім.
Війні ми скажемо: “Hi!”,
Мирові – “Так, навіки!”.
Хай буде мир на Землі,
Хай він панує завжди.
Я голосую за мир!
Він буде жити віки.

*Бойчуря Оксана,
4-Г кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, за наше світле майбутнє, за чисте небо і ясне небо.

Я не хочу, щоб була війна тому, що це погано. Не хочу, щоб на нас кидали бомби, не стріляли в наших батьків, братів і щоб спокійно спали маленькі діти.

Я хочу, щоб був мир в усьому світі, щоб дружили всі народи між собою. Тому я голосую за мир!

*Шупрудько Діана,
4-Г кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що я хочу, щоб усі діти були щасливі, мали батьків. Щоб на Землі існував мир, спокій, щастя, щоб усі люди були щасливі, не було війни, нечесності, сварок, щоб усі люди жили, знаючи, що на світі немає війни. І тому я голосую за мир!

*Сисоєва Юлія,
4-Г кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир! Яке маленьке слово, а скільки в ньому доброго, чарівного, рідного... Воно звучить, як спів пташок, як мамина пісня, як бабусина казка.

В усьому світі, майже в кожній сім'ї ростуть діти, і всі вони хочуть миру. І від того, якими вони стануть, залежить майбутнє Землі.

Я голосую за мир тому, що не хочу бачити людей, які страждають від втрати рідних та близьких. Не хочу чути плач дітей, матерів, вдів. Не хочу бачити порожні села, зруйновані міста, безпритульних людей.

Ми школярі. Головне для нас зараз – це навчання, а для цього треба, щоб був мир, щоб ми були впевнені у завтрашньому дні.

*Толочик Тетяна,
4-Г кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що коли буде мир, тоді буде злагода, дружба та любов. Любов буде не тільки до людей, а до тварин, птахів та майстрування. А коли війна, то у людей буде неповага, бо вона робить життя коротшим і не дозволяє побачити красу рідної землі. Голосуйте за мир! Якщо буде мир, то буде й злагода, й дружба, й любов.

*Дубровська Ольга,
4-Г кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир у всьому світі.
Здорові й щасливі хай будуть всі діти!
Збиваються хай всі бажання і мрії.
Хай завжди під сонцем трава зелені!
Хай щирість, добро і кохання крокують
По світу завжди .
Я голосую за мир –
Це є правда!
Чи голосуєш зі мною і ти?

*Свінницький Павло,
4-Г кл., ЗОШ №11 ,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Миру – мир! Війна – це зло. Добро – це злагода і любов, дружба і повага. Люди не повинні битися і сваритися. Я хочу, щоб на світі не було бійок, сварок, війни.

Хочу, щоб був мир та спокій, щоб було добро. Тому малюю чисте небо, пташок, квіти, і я голосую за мир!

*Міщенюк Діана
4-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Мир у моїх очах

Мир – це радість, мир – це слава. Мир у моїх очах, в нашему поколінні. Ми живемо миром, ми в мирі і мир у нас. Мир – це радість України. Мир – це ми. І всі люди не хочуть пам'ятати, як лилася кров. Але, мир завжди буде панувати в Україні. Мир – це ми. І наші діти, внуки, правнуки дізнаються, що таке мир.

*Михайлова Ірина
4-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Мир

Мир – це гармонія людей. Люди, які хочуть миру мають гарну уяву про війну. Війна – це лихо народу. Деякі люди померли від голоду, деякі люди померли від куль фашистів. Люди, які були незахищенні і не могли захистити свою державу, тобто: неповнолітні, жінки, інваліди, були відправлені до тих міст, де їм було безпечно знаходитись. Але були такі часи, коли людям не було де схovатись, тому тоді багато людей повмидало. Коли скінчилася війна майже всі люди залишились без родичів. І якщо буде ще одна війна, то ти теж можеш залишитися без родичів. То ж будемо мирні!

*Федорова Каріна,
4-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Мир

Найпростіше слово, всього три літери, але як важко в світі людям його зберегти.

“Мир вам!” – звертався наш Спаситель Ісус Христос до апостолів після свого Воскресіння. Першими словами Господа були не побажання здоров’я, щастя, чи ще чогось, а саме миру, миру для душі. Адже, якщо людина буде мати мир у своїй душі, вона не буде прагнути до війни та роздору з іншою людиною.

Отож, велике завдання стоїть перед кожним із нас – це збереження миру в своєму серці, що є малесеньким внеском у збереження миру між людьми у всьому світі.

*Ніколаєв Олег,
4-А кл., НВК “Гармонія”,
м. Рівне*

Мир у моїх очах

Мир – це таке поняття, яке не можна передати словами. Мир можна тільки побачити і відчути. Якщо б колись не було першої і другої світової війни, всім було б зараз краще. Загинуло через війни багато людей.

Я вважаю, що ніхто з нас не хотів би побачити справжню війну, всі хочуть тільки миру та злагоди. Якби зараз не було бандитів, кіллерів, панував спокій.

Я хочу лише миру!

*Бондарчук Аліна,
4-А кл., НВК “Гармонія”,
м. Рівне*

Війна – це лихо і ганьба народів

Війна – це найгірше, що може статися між людьми, між країнами. Війна приносить біль, гіркі сльози, загибель. Всі розумні і добрі люди хочуть щастя, миру, злагоди, любові.

Війна – це всесвітне лихо, ганьба усіх націй. Вона несе страждання і страх.

Скільки загиблих людей, знищених міст і сіл!

Ми живемо в незалежній мирній країні. Нам важко навіть уявити, що в деяких країнах сьогодні йде війна і гинуть люди. Це Палестина, Чечня, Ізраїль. І як жахливо, що там вмирають чиєсь батьки, брати, сестри, друзі.

Треба дякувати Богу за мир і злагоду. Всі люди повинні докласти багато зусиль, щоб слово “війна” навіть не існувало.

*Бондарчук Аліна,
4-А кл., НВК “Гармонія”,
м. Рівне*

Мир

Метелик і айстра – це мир.
Пташка і хмарка – це мир.
Сонце і місяць – це мир.
Я і ти – це злагода і мир.

*Верещук Марія,
4-А кл., НВК “Гармонія”,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Планета Земля існує вже багато мільярдів років, які розділені на певні періоди. В кожен період люди знаходили певні причини. Дивує те, що змінювались ери, епохи, проходили тисячоліття, а одні і ті ж причини залишились основним для виникнення війни. А саме – розподіл територій, земляних багатств (нафти, газу, золота, лісів і т.д.), релігійні суперечки, інколи проблеми виникали через велике кохання.

На сьогоднішній день, всі проблеми вирішені, але через людські амбіції, обмежений кругозір, скрупість, діти багатьох країн, ще не можуть спати спокійно, ходити щодня до школи, відпочивати, грatisь улюбленими іграшками. Замість ласкавого сонечка в небі. Вони спостерігають за гелікоптерами, слухають вибухи від бомб та снарядів замість співу пташок, а замість іграшок в маленьких дитячих руках – зброя.

Люди всієї Землі повинні відкинути амбіції і зажити однією великою сім'єю в боротьбі за мир у всьому світі.

Білінська Юлія,

4-Б кл.,

НВК "Мізоцька ЗОШ

I-III ступенів - ліцеї",

Рівненська обл.

Я хочу миру

Чому всі на Землі, в усі часи й віки хочуть миру? А тому, що у мирі можна милуватися зеленими лісами, узліссями, насолоджуватися запахом квітів і радіти життю. А коли панує зло, ненависть, лунають постріли вмирають невинні люди, усе життя перетворюється на жах. Багато українців полягло за нашу Батьківщину, за наше щасливе життя. Вони здобули перемогу, хоч це коштувало дуже дорого: ціна цьому – життя багатьох людей. Тому треба всіляко цінити це та берегти мир. Я буду боротися за нього, як тільки зможу, адже від цього залежить наше щастя. Радіти життю можна лише тоді, коли світу не загрожуватиме війна і промінці миру надійно захищатимуть нашу землю. Мир, як сонце – кажуть люди, мир, як сонце – з нами всюди.

Сонце яскраво світить

У світлу хатину.

Промінчики лагідні

Пестять маленьку дитину.

Сніг розтає у яснуу днину,

Пташка співає,

Хмарка пливе,

Річка дзорчить,

Ведмедин у лісі реве,

Все це вирує, все це живе,

Все прагне миру.

Борищук Іванна,

4-А кл.,

Шепетівський НВК №1,

Хмельницька обл.

В мірі прагнуть люди жити

Мир! Усі це слово знають!

Мир у світі поважають.

Мир - перлина всього світу..

Мир - це казка, тепле літо.
Каже пташка у гаю:
- Я про мир усім кую!
На печі муркоче киця:
- Треба завжди всім мириться!
Навіть квітка у траві
теж шепоче: «Ні – війні».
В мирі праґнуть люди жити.
Хочуть люди всі дружити!

Мир - найкраще слово в світі

Мир – це щастя всьому світу.
Мир – це небо, сонце, квіти.
Мир – це ліс, гаї та ріки.
Збережіть його навіки!
Мир – найкраще слово в світі.
Пам'ятайте його, діти!
Мир – це дружба, щастя, сміх.
І добра всім повний міх!

В мирі жити всім бажаю!
В мирі діти хочуть жити.
Хочуть діти всі дружити!
Щоб раділа вся земля
в мирі хочу жити я!
Миру зірка хай не гасне.
І хай світить завжди ясно!
Слово «мир» я поважаю.
В мирі жити всім бажаю!

Думи ветеранів

Колись на землі панувала війна,
багато життів зруйнувала вона.
Сидять на лавці старі ветерани.
І досі болять у них їхні рани.
І думають вони про майбутнє світу.
Чи зможуть вони і надалі радіти?
Чи зможе все людство пізнати мир?
Думки їхні мудрі злітають у вир.

Потрібно і нам про майбутнє подбати,
щоб миру не могли поразки завдати.
У цілому світі на рідній
Землі хай кожен повторить: «Ні – війні!»

*Кравчук Анна,
4-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Збережімо мир!
Мріють про мир всі діти!
Мріють про мир всі на світі.
Ми, діти, вміємо любити.
Тому не можемо нікого вбити.
Ми не хочемо війни – біди
і зуміємо мир зберегти!

В мирі хочуть люди жити
Коли мир – не плачуть діти.
Мир – це ясне сонце й квіти.
Мир – це дружба всіх людей,
а також малих дітей.
В мирі хочуть люди жити
й з усіма завжди дружити!

*Романюк Іванна,
4-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Мир в моїх очах
У нашій країні світить сонце.
Воно заглядає в мое віконце.
Червоніє в садочку молода калинка.
В повітрі літає срібляста сніжинка.
По широкому полі кораблі пропливають.
Між хмарами в небі літаки літають.

Все це можливо, коли мир є.
Спокій і щастя він людям дає.
Тож за мир хай борються всюди
і дорослі, і діти – всі люди!

*Кормилецька Наталія,
4-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Оберігайте мир!
Мир! Це слово значить щастя!
Коли мир, то все удасться!
Коли немає миру, діти,
радості немає в світі.
То ж, люди, мир усі ви любіть.
Його захищайте! Його бороніть!
Люди! Оберігайте мир! Я Вас закликаю!
Без нього життя я не уявляю!

*Джекежула Марія,
4-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Бережи мир!
Мрію, щоб всюди жили в миру люди.
Бережи мир і ти!
Пам'ятай про це завжди!

*Ніколаєва Юлія,
4-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Мир в моїх очах
Мир – це коли не плачуть діти
і коли багато втіх.

Мир – це щастя назавжди.
Це коли немає біди.
Мир – це коли немає війни.
Коли життя можна усім зберегти.

Хай мир на землі процвітає!
Мир -- це коли співає пташка.
Мир – це коли радіє мурашка.
Мир – це коли народжується дитина
і коли наступає чудова, ясна дніна.
Мир війну завжди переможе!
Дні будуть світлі всім людям і гожі.
Хай же мир на землі процвітає!
І війни ніхто не знає.

Я за мир голосую!
Мир – це щастя на землі.
Мир – це небо в глибині.
Мир – це дружная сім'я.
В ній живемо ти і я.
Про мир у світі багато знають.
Усі на мир надію мають.
Я за мир голосую!
Мирні дні я щоденно малюю.

*Більчук Тетяна,
4-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Мир
Мир – це коли радіють діти.
Мир – це коли розквітгають квіти.
Мир – це коли колосяться поля.
Мир -- це коли чую пісню солов'я.

Ящук Наталія,
4-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.

Мрію про мир!
Мрію про мир,
бо мир – це здоров’я.
Це квіти пахучі.
Це птахи співучі.
Це діти грайливі,
дорослі щасливі.
Мир – мрія народів світу.
Мир на планеті –
щастя дітям!

Дудар Олександр,
4-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.

Думи ветерана
В цім домі живе старий ветеран.
В нього є багато ран.
І згадує він ту страшну
і жорстоку війну.
Згадує він друзів, які загинули
і птахами у небо полинули.
А їхні сім’ї на них все чекали.
А їхні діти їх вже виглядали.
Старий ветеран все це пам’ятає
і мир берегти людей закликає.

Нехай мир у світі буде!
Мир любимо ти і я.
Мир любить вся моя сім’я.
Мир – це радість в очах дітей,
Мир – це щастя в руках людей.
Миру бажаю всім людям.
Нехай же мир у світі буде!

Лошманова Ірина,

4-А кл.,

Шепетівський НВК №1,

Хмельницька обл.

Я не хочу страшної війни

Я не хочу страшної війни.

Про це знаєш, матусенько, ти.

Коли є війна, людей убивають.

Про це усі люди завжди пам'ятають.

Нашим солдатам бажаю добра,

здоров'я міцного, щастя й тепла.

А війні скажу я: «Hi! Hi – жорстокій війні!»

Шуляк Василь,

4-А кл.,

Шепетівський НВК №1,

Хмельницька обл.

Мріють про мир дорослі і діти

Мир – це дерева і трава...

Мріє про мир уся дітвора.

Коли мир, то квіти розцвітають

і хмаринки пропливають.

Мріють про мир і дорослі, і діти,

Дорослі і діти у всьому світі!

Рябчун Оксана,

4-А кл.,

Шепетівський НВК №1,

Хмельницька обл.

Всіх до миру закликаю!

Мирні дні поважаю.

В миру жити бажаю,

щоб раділи сонцю діти,

щоб росли на сонці квіти,

щоб пливали по небу хмарки

і не знали люди сварки.

Жити в дружбі всім бажаю

і до миру закликаю!

*Столярчук Сергій,
4-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Ні – війні!
Скажемо війні: “Ні!”
Ні! – Війні на землі!
Хай розцвітають квіти.
Хай не сумують діти.
Страхіт війни
ніхто не забуде.
А мир хай буде
Завжди і всюди!

*Діравчук Надія,
4-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай буде мир на всій землі!
Мир – це коли квітка розцвітає.
Мир – це коли війни немає.
Хай буде мир на всій землі,
бо мир – це спокій, це найкращі дні!

Мрію я у мирі жити!
Мрію я у мирі жити.
Хочу, щоб вміли всі дружити.
Нехай квіти навколо розцвітають.
А дорослі і діти хай війни не знають.
А війні скажу я “Ні!
Ні – жахливій війні! ”

*Олінець Антон,
4 кл., ЗОШ №20,
м. Рівне*

Я вірю в майбутнє твоє, Україно!
Я вірю в майбутнє твоє, Україно!
Як вірили герої, що полягли за тебе.

Вічно ти житимеш, моя країно,
І українці з тобою, вдома у себе.

Лани колосяться під небом блакитним,
Це прапор наш майорить.
Я буду здоровим, веселим, щасливим,
Бо в тебе є серце, воно і за мене болить.

Я вірю в майбутнє твоє, Україно!
Без бідних, бездомних, де совість не спить,
Де скарбом стане кожна людина
В країні, шлях якої до Європи лежить!

*Чміль Володимир,
4 кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансіон І-ІІІ ст.,
Хмельницька обл.*

**“Мир у моїх очах”
Діти за мир!**

Одного сонячного дня я включив телевізор, щоб подивитись свою улюблену телепередачу. Але перед моїми очима постала дуже страшна картина. Перелякані маленькі діти плакали, навколо них бігли люди зі зброєю, руйнувались будинки, в небі з літаків падали бомби. Це в новинах показували події, які відбувались у Лівані.

І я задумався – чому ж йдуть війни на землі? Що не можуть поділити між собою дорослі? Одна розумна людина сказала, що всі люди родом із дитинства. І справді, всі дорослі колись були дітьми – добрими, веселими, замріяними. Вони знаходили спільні інтереси, товарищували, грались у різні ігри. Якщо діти можуть подружитись, як тільки познайомились, то чому ж тоді сперечаються дорослі? Якщо війна може все знищити, то чому потрібно воювати?

Я впевнений: чим більше дорослих людей буде згадувати про дитинство і про що мріяли, чого боялись, то не будуть думати про жорстокі війни. Бо діти, це ніби ліхтарики миру у всьому світі, які нагадують, що мир – це закон нашого життя.

**Швець Анна,
4-А кл.,
НВК "Престиж",
м. Рівне**

Я голосую за мир

Мир – це найголовніше.

Здоров'я головне, щастя теж, але без миру не весело і здоров'я, і нерви руйнуються. Навіть життя можна втратити без миру. Скільки людей помирають, сімей розпадаються під час війни?

Я вам бажаю, щоб ви ніколи не бачили та не були на війні.

**Черешня Ірина,
4-Б кл., ЗОШ №22,
м. Рівне**

За мир у всьому світі

Я уже звикла кожного вечора разом з дідусем та бабусею дивитися по телевізору останні новини. Тепер знаю, що на нашій планеті не припиняються війни. Кожного дня на Землі розривами бомб, снарядів руйнуються будинки, гинуть люди. І одна всьому цьому біда – війна. Розумію я і те, що для одних війна – це справді велика біда, а для інших війна – це наїжа. Бо одні під час війни захищають свою країну, на яку напали вороги, інші загарбують чужі землі, вбивають мирних людей, навіть дітей, і збагачуються на людському горі. І думаю я так, що в кожній країні є добре та погані люди. Але нема такої країни, щоб у ній всі люди були погані, щоб усі хотіли воювати і збагачуватися за рахунок інших. На нашій планеті значно більше людей доброї волі, чесних, працьовитих. От, якби добре люди зібралися усі разом та й зупинили поганих негідників, покарали їх. Тоді на всій Землі буде мир та спокій. Люди усіх країн житимуть заможно, дружитимуть і допомагатимуть бідним.

Вірю, що невдовзі так буде і голосую за мир у всьому світі словами українського поета Максима Рильського:

За мир у всьому світі –

Це значить: за народ,

За колоски налиті,

За шум весняних вод!

За мир у всьому світі –

Це значить: за життя,

За руки працьовиті,

За матір і дитя!
За мир у світі всьому --
Це значить: проти тих,
Хто в горі вселюдському
Прибутків жде нових.
За мир у світі всьому --
Це за братерства клич,
За те, щоб дню ясному
На вік збороти ніч.

Руцак Світлана,
5 кл., Вільшанська ЗОШ І-ІІ ст.,
Закарпатська обл.

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що я хочу, щоб був спокій і злагода.
Наша Україна ніколи не забуде своїх славних синів, що боролися
за мир і за волю. Ми всі щасливі, що народилися й живемо на
чудовій, багатій і мирній землі.

Петрінко Мирослава,
5 кл., Вільшанська ЗОШ І-ІІ ст.,
Закарпатська обл.

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що бажаю, щоб всі люди жили мирно.
Незалежно які вони: злі чи добрі, багаті чи бідні. Вони повинні
дружити між собою, тому люди всі однакові і не має різниці між
ними. Люди – це сила тільки тоді, коли вони всі дружні. А це
можливе лише тоді, коли буде мир на планеті.

Микулін Роман,
5 кл., Вільшанська ЗОШ І-ІІ ст.,
Закарпатська обл.

Я голосую за мир

Я голосую за мир. Чому? Тому, що я хочу тільки добра для
нашого села і для всієї України. Я хочу, щоб ми, українці, жили у
мирі і злагоді. Щоб ми не билися і не сварилися. Ще я бажаю,

щоб на всьому світі не було ніяких війн. Щоб це все здійснилось, я буду голосувати за мир.

*Кикина Надія,
5 кл., Вільшанська ЗОШ І-ІІ ст.,
Закарпатська обл.*

Я голосую за мир

Наша рідна Україна. Вона така прекрасна. Я хочу, щоб в ній панував мир, спокій, злагода, добро. Всі люди і я будемо завжди голосувати за мир, спокій на нашій землі. Скільки з уст нашого народу можна почути різних легенд, переказів, пісень, приказок. Вони передаються з покоління в покоління, в них історія народу, його душа, характер, вдача. Упродовж багатьох віків наш народ зберіг національний одяг, як символ нації України.

*Шондор Ганна,
5 кл., Вільшанська ЗОШ І-ІІ ст.,
Закарпатська обл.*

Я голосую за мир

Я хочу, щоб завжди панував мир на землі, щоб війн не було, щоб всі люди жили в злагоді, в миру, в достатку, не хворіли, поважали один одного, виручали в біді, уникали сварок.

Я хочу, щоб панував мир на землі. Я голосую за мир!

*Кикина Михайло,
5 кл., Вільшанська ЗОШ І-ІІ ст.,
Закарпатська обл.*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, щоб жити у світі мирно, щоб люди різних національностей на землі поважали один одного. Мир потрібен для того, щоб ми не знали, що таке ядерна зброя, насильницька кров і смерть близьких людей від зброї. Щоб ми не чули ніколи сумні звістки про теракти в інших державах, які не борються за мир, а думають про своє збагачення, і тому воюють на тих землях, які багаті на нафту і газ.

Дьордяк Василь,
5 кл., Вільшанська ЗОШ І-ІІ ст.,
Закарпатська обл.

Я голосую за мир! I хочу, щоб у всьому світі люди жили в злагоді і миру. Щоб між людьми не було війн і щоб вони поважали один одного і любили. I тоді, я впевнений, що буде мир на землі. Я завжди буду голосувати за мир.

Панасюк Іванна,
5-А кл., Здовбичинська ЗОШ І-ІІІ ст.,
Рівненська обл.

Мир

Я хочу, щоб був мир,
щоб сонечко світило,
щоб дітки посміхалися
і матусі раділи.

Я хочу бути вільною,
веселою, щасливою,
радіти дню прийдешньому
під чистим мирним небом.

Степанюк Катерина,
5 кл., Сухівецька ЗОШ І-ІІ ст.,
Рівненська обл.

Літо

I пахнуть трави в полі,
Чарує служ пташиний спів,
Що лине на роздолі.
Збирають із квіток медок,
Завзяті бджілки-трудівниці,
Метелики красою ваблять,
I коники скорчать в пшениці.
A діточки вінки плетуть,
Радіють літу золотому.
I за водичку прохолодну
Джерелью дякують дзвінкові.

*Веселовська Анастасія,
5 кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансион І-ІІІ ступенів,
Хмельницька обл.*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте...

Ніхто не забутий, ніщо не забуте.
Ніхто не забутий,
На попіл ніхто не згорів.
Солдатські портрети
на вишитих крилах пливуть.
І доки є пам'ять в людей,
І доки живуть матері,
Допоки й сини, що спіtkнулися
об кулі живуть.

Ці слова, коли мені було 6 років, сказав дідусь, який був головою спілки ветеранів. Він був пораненим на війні, усе життя прожив з осколком під серцем, але після своєї смерті залишив про себе багато спогадів. Саме від нього я дізналася про важкі роки війни, про страждання людей. Я познайомилася з друзями дідуся, також ветеранами. Від них я дізналася багато про війну. Мій дідусь потрапив у полон і його німці відправили у концтабір, це дуже страшно, тому, що звідти майже ніхто не повергався, але йому вдалося втекти. Імена людей, які загинули на війні вшановано на обелісках. Це наша шана – вдячність нащадкам.

Ми – сучасне покоління, не можемо зрозуміти цієї біди, адже нам не довелося її. На щастя, війна скінчилася, та не потрібно забувати людей, які віддали своє життя за наше щасливе дитинство. Я дуже пишаюся своїм дідусем і вдячна йому за його мужність. Дякую тобі, дідусю, за мое безхмарне дитинство. Будь впевнений, що я ніколи тебе не забуду!

*Кміторова Анастасія,
5-Б кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Ми - маленькі ліхтарики миру

Мир – це злагода, спокій, це коли немає війни. А що таке війна? А війна – це голод, ненависть, смерть. Ми не знаємо, що

таке війна, але коли мені розповідали про війну мої дідусі і бабусі, – у мене мурашки бігали по шкірі від страху.

Я хочу, щоб не було війни! Я хочу бачити сміх, радість, достаток, дружбу. Я хочу чути спів соловейка, а не ревіння гармат. Мамин щирий сміх, а не сльози.

Ми щасливі, що у нас немає війни! Ми – діти, майбутнє України. Ми маленькі ліхтарики миру. Якщо у мене був би вибір між багатством і миром на усій землі, я б обрала мир!

Я віддаю свій голос миру! Я голосую за мир!

*Омельчук Вікторія,
5-Б кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди
Де згода в сімействі,
Там мир і тишина,
Щасливі там люди,
Блаженна сторона.
Іх Бог благословляє...

Людське життя має бути щасливим і мирним. Коли я йду до школи, з горбочка, де стоїть моя хата, я дивлюся на своє село Обарів.

Мирно пасуться на лузі коні. Люди поспішають на роботу, діти – до школи. Мені стає легко та спокійно на душі.

Але, коли я бачу по телевізору, як десь іде війна, гинуть маленькі діти, плачуть від горя люди, то мені стає сумно.

Мені важко зрозуміти, чому люди ворогують, чому воюють цілі країни? Адже так чудово жити в миру і злагоді!

Одна людина, мало що може вдяти, але коли люди будуть об'єднуватися і разом виступати за мир проти війни, будуть відмовлятися воювати, то тоді буде мир на землі. Я дуже цього хочу.

Можливо, якщо діти будуть малювати малюнки про мир та красиву землю без зброї та солдат, писати твори, співати пісні про щасливе дитинство, то дорослі будуть більше турбуватися про те, чого хочуть діти.

Я дуже на це сподіваюся.

*Карлаш Анна,
5 - А кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

За мир у світі голосую
Як добре, коли бабуся і дідусь,
Моя матуся і татусь,
Коли уся сім'я у зборі
Спілкується у родинному колі!

Тоді стає так хороше і добре,
І гарний спів лунає вкотре,
Духовно ми тоді багаті
І розмовляєм мирно в хаті.

Сім'я моя – міцна родина,
І вільна люба Україна!
Про них сьогодні я віршую,
За мир у світі голосую.

*Веремеєнко Дмитро,
5-Б кл., ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Мир

Колись, у часи наших прадідусів і прабабусь, усі жили мирно. Жодна з країн не нападала одна на одну, скрізь панували мир та злагода. Але радянському народові довелося воювати з Німеччиною. Всім відомо, що ми перемогли, але багато людей загинуло. Майже у кожній родині хтось не повернувся з війни. Дуже страшно втрачати рідних, тому я голосую за мир.

*Мельник Олександра,
5-Б кл., ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Який прекрасний сонячний ранок! Я встала і підбігла до віконечка. Весело співають птахи, посміхаються сонечку квіти.

На вулиці граються маленькі дітки, бабусі про щось розмовляють, сидячи на лавці, дорослі поспішають на роботу. Навколо панує спокій і гармонія, навколо панує мир.

Але все це може зникнути, коли приходить страшна війна. За своїми плечима вона приносить горе, смерть, слези, плач. Гинуть невинні люди, горять будинки і навколо панує страх.

Я не хочу цього ніколи, ніколи, ніколи. Я голосую за мир!

*Вишневський Олег,
5-Б кл., ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Війна - це ганьба народів

Мир – це коли люди живуть спокійно. Вони відчувають себе щасливими. І не потрібно воювати, тому що деякі країни, які починають війну, ганьблять свою націю, свій народ, свою державу. Хоча можна укласти угоду і жити мирно.

Жити мирно – це з любов'ю і повагою ставитися одне до одного. Через цю ганьбу, тобто війну, гинуть люди – і на небі залишається все менше і менше зірок. Тому живіть, люди, мирно і не ганьбіть свій народ, націю та державу.

*Коваленко Тетяна,
5-Б кл., ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я ще школярка, але вже знаю, що таке мир на планеті. Мир – це щастя, добробут, лад у сім'ї. Я не хочу, щоб у світі була війна. Це дуже погано. Війна – це вбивство дорослих і дітей, це зруйновані міста і села.

Я не хочу, щоб гинули люди. Бажаю, щоб усі жили мирно. Щоб у моїй сім'ї завжди була злагода. Щоб мій татусь і рідні мені люди не йшли на війну. Я хочу, щоб у небі сяяло сонце, а в повітрі ніколи не лунали вибухи. Я в котрий раз пригадую слова відомої пісні:

Хай завжди буде сонце,
хай завжди буде небо,
хай завжди буде мама,
хай завжди буде тато,

хай завжди буде братик,
хай завжди буду я!
І закінчти хочу такими словами : “ Я голосую за мир!
Хай завжди буде мир!”

*Плахта Аліна,
5-Б кл., ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Люди будують світ, будують своє життя. А це кожна людина повинна боротися за мир, бо без нього немає майбутнього.

З миром жити дуже добре: діти ходять до школи, у дитсадки, люди мирно спілкуються з іншими народами, допомагають один одному. Світить сонце на безхмарному небі. У кожної дитини є мама, тато, бабуся, дідусь – тобто родина. Ми допомагаємо усім, хто потребує допомоги. Кожен з нас має право на медичну допомогу, навчання. А головне – ми маємо право на життя. А все це може обірвати війна... Як же жити, коли поруч рвуться снаряди, гинуть люди?..

Ми повинні побудувати своє майбутнє, а фундаментом його є мир між усіма народами світу, тому я голосую за мир!

За мир голосує вкраїнський народ
За мир голосує вкраїнський народ,
За тихий шум весняних вод,
За те, щоб в мірі жили діти,
Щоб всі вони могли радіти:
Ясному сонцю і веселці,
Любові, що живе у серці,
Гарненьким квітам навколо,
Якими вкриті всі луги.

Мрії дитячі літають,
Мов в небесах журавлі,
Діти лиш миру бажають
Нашій планеті завжди.

Бажаний мир на землі вірю – буде!
Кожен з нас щастя здобуде,

Будем боротись – і переможем!
Жити щасливо з родиною зможем.

Додому повернуться всі журавлі,
Мир запанує на рідній землі,
Прийде весна у розкішні садки
І незвичайні розсипле квітки.

*Житкова Юлія,
5-Б кл., ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, бо краще вирішувати всі проблеми без сварок, бійок, війн, а домовленістю. Поділити все порівну, чесно, мирно.

Потрібно взяти за приклад політику княгині Ольги, її мудрість, адже весь український народ повинен бути як одна сім'я.

Через війни загинуло багато молодих людей, а якщо пануватиме мир на землі, то кожен доживе до старості.

Не треба сваритися через різні погляди, віру, території. Ми, українці – народ миролюбний. Наша Україна – прекрасна країна, і доля українських людей має бути щасливою! Я голосую за мир!

*Рудик Анастасія,
5-Б кл., ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

У моєму розумінні мир – це коли ти не боїшся вийти на вулицю, бо там йде війна. Коли ти можеш радіти кожному дню, посміхатися сонечку і мріяти про подарунки на день народження чи інші свята.

А коли чорна хмара війни закриває сонце, то мені стає страшно. Я не люблю темряви. Мене лякають вибухи снарядів, не можу дивитися, як гинуть безневинні діти, як страждають дорослі...

Не влаштовуйте війни, люди землі! Не нехтуйте матір'ю і країною. Бережіть їх. Старше покоління, навчайте молодших жити мирно. Я закликаю усіх небайдужих людей планети: “Живіть мирно!”.

*Вакульчук Наталія,
5-Б кл., ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Мир – це мама, я і ти
Мир – це дружба між дітьми,
Що здолає всі невзгоди,
Розуміння між людьми,
Що єднає всі народи.

Мир – це спокій на землі,
Радість в кожній хаті,
Мир – коли ми не одні
На любов багаті.

Мир – це мама, я і ти,
В спокої ростемо,
Разом йдемо до мети,
В злагоді живемо.

*Максимюк Тетяна,
5-Б кл., ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Як зберегти мир?
Кожен прагне миру.
Як його добитися?
А зібрать всю силу
Й добре нам учитися.

Вміти спілкуватись,
Сварку зупинити,
В спорті лиш змагатись,
Мирно в світі жити.

Берегти хвилини
Щастя на землі,
Доброти – зернини
Сіять навесні.

Проросте насіння
Голубами миру,
Доброта ніколи
В світі не загине.

*Касянець Богдана,
5-Б кл., ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Дивлюсь на голуба у небі:
Пливе в блакиті миру-птах.
Тобі й мені цей спокій треба,
А не війни кривавий жах!

Щоб діти радо в школу йшли,
І не лякали їх снаряди.
Щоб долю щедрую знайшли,
І не було б ніколи зради.

*Дрозд Олександр,
6-Є кл., ЗОШ № 23,
м. Рівне*

За мир у всьому світі
Слава тим, хто хоче миру,
Хто всміхається завжди,
Творить помисли хто щиро
З неба, сонця і води.
В небі голубім, прозорім,
Сонце сяє золоте,
Наче в морі, в жовтім житі,
Волошково світ цвіте.
Всі стежки, що на планеті,
Хай до миру лиш ведуть,
Добрі справи хай на злеті
Щедрим паростком зростуть.
Слава тим, хто Україну
До добра й миру веде,
Хто працює без упину,
Шлях щасливий нам кладе.

Давидюк Віталій,
6-В кл., Здовбичка ЗОШ I - III ст.,
Рівненська обл.

Мир в усьому світі

Голубе сонячне небо, усміхнені діти. Яке чудове життя, коли навколо все цвіте, лунають співи птахів,чується, десь в далині, українська пісня. Дійсно, хочеться жити і радіти життю.

Але в наш час дуже багато горя і сліз. Гинуть невинні люди та діти. Хочеться вигукнути дорослим: «Зупиніться! Ні терактам!».

Та в світі продовжують гинути вчителі, студенти; діти-школярі потрапляють у заручники. Ворогують „верхи”, а страждають „низи” суспільства.

А як хочеться, щоб по всьому світі панував мир та спокій. Та для цього потрібно, насамперед, шанувати та любити свій народ, інші народи. Поважати культуру народів світу.

Хай буде мир на всій землі!!!

Тимощук Світлана,
6-В кл.,
Здовбичка ЗОШ I - III ст.,
Рівненська обл.

Мир

Мир – це коли у небі сонце ясне,
Мир – коли навколо все прекрасне,
Мир – це радість на Землі,
Мир там, де нема війни.
Я хочу злагоди й любові,
А не ненависті і болю,
Які приносить нам війна,
Усім вона така страшна.
Війна – це коли гудуть гармати,
І діти бояться лягати спати...
Коли гинуть невинні люди,
Коли постріли і кров повсюди...
Ні! Війни не хочу я!
Нехай буде мирна й щаслива Земля!
Хай добробут настане повсюди.
Чисте небо збережіть нам, люди!

*Ільчишина Яна,
6-А кл.,
Шепетівське НВО №2,
Хмельницька обл.*

Чому плачуть солдатські матері?

Пізній вечір. Мати схилилась над колискою сина і співає йому колискову:

Припливайте до колиски, лебеді, як мрії,
Опустіться, тихі зорі, синові під вії.
Виростеш ты, сину, вирушиш в дорогу,
Виростутъ з тобою приспані тривоги.

Пройшли роки... Син виріс.

Материнське серце раділо, коли вона дивилась на його широкі плечі, міцні руки і вольове підборіддя. Він був її надією, її гордістю. Мати пишалась своїм сином.

Не зогляділась бідна ненька, як опинився її орлик на війні. Державні мужі називали ці війни школою мужності, але чомусь своїх синів вони туди не посылали. Ці діячі твердили, що це їхній національний обов'язок, що війна зробить з цих юнаків мужніх солдатів, і що повернутися їхні орли живими і здоровими. І солдати їм вірили, бо любили свою Батьківщину, були патріотами свого народу.

День у день гинули товариши у них на очах і кожний розумів, що завтра це може бути він. Падали вони на землю, вткнувшись вустами в неї, цілуючи й на вічне прощання і згадуючи востаннє образ матері.

Могили... Ви німісте від того, що на війні не може бути переможців. Так скажіть же, коли настане такий час на землі, що не буде вас розкидано по зеленій траві і не блукатимуть матері, шукаючи вас, не сіятимутъ тяжких сліз?

І згадались мені слова колискової:

- За тобою завше будуть мандрувати
Очі материнські і білява хата...

*Шевчук Альона,
6-А кл.,
Шепетівське НВО №2,
Хмельницька обл.*

Війна – це лихо та ганьба народів

Яка ж багатостраждальна історія нашого народу! Ми не повинні забувати чорних її сторінок. Жахливо навіть через

шістдесят п'ять років ступати стежками по квітучій землі, коли тоді – це була страшна трагедія. Смерть чатувала всюди: на шляхах, полях, лісах, на порозі власного дому. Здавалося, кістлява рука вдень і вночі не випускає своєї кривавої коси. Вона косила юні серця. Сивіло волосся наших матерів.

22 червня 1941 року, коли в колисках спокійно спали діти, а випускники готувалися до свого свята, з неба посыпались жахливі бомби. Літаки з павукастими хрестами на крилах принесли смерть мільйонам мирних людей. Горіли міста та села, падали розбиті будинки, огорталась чорним димом земля. Тоді в устах людей промовляли слова: «Це будуть найгірші дні». Хтозна, може, це так.

Військові дії велися не тільки на лінії фронту. У лісах утворювалися партизанські загони; у містах діяли підпільні групи.

Часто поряд з дорослими були і підлітки. Завдяки дружним діям і мужності нашого народу ми перемогли.

За роки війни Україна зазнала великих втрат і збитків. Були зруйновані заводи, фабрики, шахти, пам'ятники культури. Але найбільше загинуло людей – більше п'яти мільйонів.

І все ж ми вистояли. Ми перемогли! Тепер чуємо відгуки феєрверків, які підіймаються аж до самого неба. На честь нашої рідної неньки-землі! Хай завжди буде мирним небо моєї Батьківщини!

Мацібора Дмитро,

6-Б кл.,

Шепетівське НВО №2,

Хмельницька обл.

Болять рани у ветеранів

Неодноразово людство стикалося з такою бідою, як війна. Не обминуло це лиxo і мальовничі українські землі. На світанку, двадцять другого червня тисяча дев'ятсот сорок первого року, фашисти уже бомбили Київ, а на наших рідних, західних землях уже точилися запеклі та жорстокі бої. Загарбники нещодавно шматували українську землю і знищували людей. Фашисти були нещадні навіть до малих дітей і старих людей. До Німеччини вивозили устаткування, метал, твори мистецтва, музеїні коштовності. Мільйони українських юнаків і дівчат було вивезено на примусові роботи.

І все-таки Україна не здавалась. Замість запланованих декількох тижнів фашистські нелюди витратили тринадцять місяців для захоплення України, яка була повністю скупована лише влітку тисяча дев'ятсот другого року. Таких поневірянь, такого розмаху терору Україна ще не знала.

Але перелом у війні, перемога! Нещадні вороги відійшли! Рейхstag захоплено! Свято Перемоги! Повертаються солдати додому, але не всіх дочекаються матері.

Пройшло майже шістдесят два роки, але у ветеранів від тих жахливих подій досі загоюються рани. Адже ми всі люди, всі проблеми потрібно вирішувати тільки мирним шляхом, щоб ми і наші діти зростають у мирі і злагоді.

Закружляли білі голуби.

— Перемога... — шепотіла мати,
йй синів довіску доглядати.

А в саду зеленім біля хати
Незабудки квітнуть голубі.

*Харіш Соломія,
6 кл.,
Грушівська СЗШ І-ІІ ст.,
Львівська обл.*

Я голосую за мир!

Чому ми так часто згадуємо про війну. Для того, щоб більше цінувати і любити МИР. Я ніколи не знала війни. Мої батьки теж ніколи не були на війні. А ось старші пам'ятають і ніколи її не забудуть. Серед них був мій дідусь Дмитро, який часто розказував скільки прекрасних людей загинуло на війні. Тому вони уміли і робили усе для того, щоб був мир і спокій не тільки у одній державі, але і на всій планеті.

Мені неодноразово доводилося розмірковувати, чи знайде людство у своїй мові ще таке слово рідне і близьке кожній людині, як — МИР!? Коли ми пишемо його з великої літери, то розуміємо цілу планету і людей на ній, що хочуть миру. Ми хочемо, щоб символ миру голуб щодня з кожного куточка на Землі приносив хороші вісті.

Три букви, слово це — МИР — містить у собі велике поле і маленький селянський наділ, і цілу планету...

Чуючи звуки природи, шепіт трав лугових, мені хочеться крикнути на повні груди:- “Я голосую за мир!”, бо це слово найдорожче мені і кожному із нас.

Нам потрібний мир, щоб будувати нові міста і села, щоб вирощувати золоту пшеницю, щоб запускати в космос міжзоряні кораблі. Щоб діти ходили до школи, щоб звучали веселі пісні, щоб люди жили довгі-довгі роки.

Всі чесні люди землі щиро бажають миру, спокою і злагоди.

*Тарабань Ірина,
6 кл., Грушівська СЗШ I-II ст.,
Львівська обл.*

Я голосую за мир

Хочу знати, яким було життя.

За що боролись і вмирали люди..

Бо без минулого немає майбуття

А майбуття ... Яким воно в нас буде

Війна ... Скільки вона наростила горя, скільки життів забрала в небуття, скільки страждань примусила винести!

Війна – це слізози матерів, це засмучені вдови, це діти, що стали сиротами ...

Війна – це голод, холод, злидні, страх ... Все це довелося пережити моєму многостражданому народові.

Україна – держава, яка ніколи не вела загарбницьких війн. Мій народ зажди був змушений оборонятися. Моя Україна не любить війн, вона не загарбницька. Це дуже добре, тому наші матері можуть спати спокійно.

Війни бувають різні: міжнародні, світові, загарбницькі, громадянські. На мою думку, найстрашнішою є громадянська війна, коли син іде на батька, брат на брата, сусід на сусіда...

Війна – це лиxo, незалежно від того, визвольна вона чи громадянська, тому що страждають люди, плачуть матері, вдови, сироти.

На жаль, війни роблять не народи, а лише окремі постаті. Безліч історій існує про те, як із-за дрібниць починалися

кровопролиття. Так легко підбурити на національну ворожнечу – і так важко зупинити кровопролиття.

А життя у людини лише одне, і воно не повториться. Ніхто не має права забирати життя в іншого, тому що немає більшої цінності у світі, ніж людське життя.

Ще і сьогодні лунають вибухи і постріли. Скільки життя покладено в Афганістані, скільки скалічено душ! Придністров'я, Абхазія, Югославія, Чечня, Ірак.

І я задумуюся: «Господи, чого людям треба? Адже світить в небі сонце, росте в полях хліб. Люди трудяться, вчаться діти в школах, вчені роблять наукові відкриття ...» Тільки б служили ці відкриття миру, а не в цілях війни!

Хвилиною мовчання, опустивши голову, згадаймо поіменно тих, хто боровся за волю і незалежність народу, хто очищав землю від загарбників, хто не шкодуючи свого життя, боровся за мирне небо для майбутніх поколінь.

Життя нам подароване Творцем, і ми повинні радіти йому, насолоджуватись безмежним багатством. А також ми повинні вчитися жити в мірі і злагоді в своїй державі, з іншими народами. Адже війна нікому не потрібна – потрібен тільки мир.

І хочеться звернутися до усіх землян: «Убийте війну, прокляніте війну, люди землі!»

*Владичук Ілля,
6 кл., державна гімназія,
Гощанський р-н.,
Рівненська обл.*

Мир – це стремління всіх людей

Прагнення миру – це загальне стремління всіх людей. Я теж не є виключенням. Бажання миру – це основна ціль моого життя.

Часто я задумуюсь над таким питанням: “Для чого людям потрібна війна?” На кожній війні гине стільки людей! Якби всі люди на світі прагнули миру, ніколи б в світі не було війни.

*Січкарук Тетяна,
б кл., державна гімназія,
Гощанський р-н.,
Рівненська обл.*

За мир у всьому світі

Я голосую за мир, адже коли ми живемо в мирі, в злагоді нас нелегко перемогти. А коли ми завжди будемо жити ворогуючи, нас поодинці переможуть легко. Моя найзаповітніша мрія – це безхмарне небо, ясне сонце, мир і ніякої війни. Бідолаха Земля, скільки синів і дочок її полягло на ній.

Тому молімося за мир в Україні та в цілому світі!

*Козловська Тетяна,
б кл., державна гімназія,
Гощанський р-н.,
Рівненська обл.*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, тому що завдяки миру ми спілкуємося, їздимо до різних країн, люди, яких, приймають нас привітно. Прагнення миру допоможе кожному. Дуже красиво, коли небо безхмарне, мирне, коли люди живуть. Найкраще, коли немає боїв, війн, все навколо радіє життю та живе. Мир між країнами допомагає нам опановувати красу, багатство народів. Нам всім потрібно відстоювати мир, адже він всьому голова!

*Васьон Іванна,
б кл., Новомильська ЗОШ I-II ст.,
Рівненська обл.*

Чому плачуть солдатські матері

Немає в тім вини моєї,
Що ріки крові пролились.
Війна сторука і стоока
Забрала сотні жертв колись.

Земля стогнала у неволі
В стражданні тисяч матерів.

Благали люди в Бога волі,
Молились за своїх синів.

Немає в тім вини моєї.
Та все ж зжимається душа,
І серце б'ється у тривозі
За наших дочок і синів.

Єдиний Боже, справедливий!
Прийми молитви матерів.
Щоб їхні діти не страждали
І в щасті й радості жили.

*Славенська Жанна,
6 кл., Новомильська ЗОШ I-II ст.,
Рівненська обл.*

Діти за мир
Голосуйте всі за мир.
Він приносить щастя в дім,
Волю всім дає навколо,
Звільнить нас від панських рук.

Буде щастя в Україні,
Доля всім всміхнеться,
Будуть всі радіти,
І дорослі й діти.

*Гаєвський Василь,
6 кл., Новомильська ЗОШ I-II ст.,
Рівненська обл.*

Плачутъ солдатські матері
Плачутъ солдатські матері,
Постріляли синів на війні.
Вони бились за Україну,
За волю нашу єдину,
Вони щиро воювали,

Навіть хвильки не спочивали,
Полягли вони на сирій війні.
Мати гукала: “Солдате мій!”,
Ждала-ждала вість прийшла
Україну звільнити настала пора.
Ура-ура, та мати плаче
Де ж ти мій юначе!
Небо стало чисте-чисте,
Немає звуків від гармат,
Б’ється серце
У сирій землі солдат.

*Болотнюк Олександр,
6 кл., Новомильська ЗОШ І-ІІ ст.,
Рівненська обл.*

Дякую вам, ветерани,
Що зупинили смерть над нами.
Ми довго будем дякувати для вас,
Бо мир дістався нам від вас.

*Король Тетяна,
6 кл., Гощанська СЗШ І-ІІІ ст.,
Рівненська обл.*

Я мрію, щоб завжди був мир!
Мир – скільки краси і добroti в цьому слові. Мир – це спокій і щастя, це посмішка моїх рідних. Мир – це чарівний спів птахів, квітучі сади і луги нашої неосяжної Батьківщини.

Мир потрібен людям для того, щоб не було ворожнечі між країнами, щоб усі люди жили дружно, діти ходили до школи, навчалися поважати одне одного. Без миру не будуть щасливі сім’ї, не буде світити яскраво сонце.

Я – маленька україночка і пишаюся тим, що живу у вільній і незалежній країні. Моя Україна мирна держава, яка не вступає у війни з іншими країнами.

Над нами височіє безхмарне, чисте небо, не чути лихоліття війни і голоду, яких зазнали наші дідусі і бабусі. І саме їм ми вдячні за наше безтурботне життя.

Дітям необхідно знати історію своєї Батьківщини, сім'ї, свого краю, добре навчатися, будувати чудове, мирне життя для себе і своїх дітей.

Нехай нове тисячоліття буде тисячоліттям миру.

Мир – закон нашого життя. Я мрію, щоб на Землі завжди був мир!

*Пагута Віталій
6-Б кл., НВК „Престиж“
м. Рівне*

Я голосую за мир !

Я вважаю, що мир на землі потрібний. Без миру зараз була б війна. Села й міста згорали б від нападів ворогів. Дітей і жінок забирали б у рабство. Я, наприклад, не хочу, щоб цей безлад і нещастя панували на Землі. Багато хто, думаю, підтримає мене й не буде пессимістом щодо цього питання. Деякі люди прагнуть убивати всіх, знишувати все. Таких людей треба ізолятувати від інших. Мир на Землі – це повинно бути головне на нашій планеті. Війна довела б Землю до цілковитого розорення, деградування й знищення людства. Під час війни для людства спокою ніколи не буде. Коли люди будуть жити в мирі й злагоді, то все в їхньому житті складеться добре. Я ніколи не ні з ким не ворогував і не збираюся це робити й далі. Було б дуже добре якби всі люди жили дружно й мирно між собою, поважали один одного, допомагали один одному. Війн я ніколи не прагнув і признавати не буду. На сьогоднішній день відбувається багато терактів, вибухів вбивств у Багдаді. Я бажаю, щоб припинилося це кровопролиття. Я вірю у відродження Землі після війн які колись були. Зараз можна вільно придбати різні види зброї. Я у свою чергу хочу, щоб зброя не випускалась й через неї не загинуло багато безневинних і беззахисних людей. Ось, чому я голосую за всесвітній мир, доброту, дружбу. Пора сказати війні чітке "НІ!".

**Гольц Максим,
6-А кл., Мізоцький НВК,
Рівненська обл.**

Я голосую за мир
За мир у всьому світі
проголосую я,
Бо я усім бажаю
щасливого життя.
Життя і тоді життя,
Коли без кровопролиття
Воно проходить у турботі,
В щасливій, корисній роботі,
Яка панує в цілім світі,
Тоді ростуть щаливі діти.
Їхні батьки не помирають,
І їхні діти не страждають,
Як це буває у Іраці,
Де люди хочуть йти до праці,
А замість миру ллеться кров,
Там вибухи лунають знов.
І ллітуться сльози,
Аж обпікає біль морозом.
Пошли їм, Господи, любов.
За мир у всьому світі
проголосую я,
Бо я усім бажаю
щасливого життя.

**Печончик Катерина,
7 кл., ЗОШ №20,
м. Рівне**

За мир у всьому світі!

Все-таки, яке милозвучне слово “мир”! Скільки в ньому тепла, надії, благополуччя, воно вимовляється з устожної людини, яка прагне свободи, як сизокрилий орел у небі. Кожна людина розуміє, що життя без миру було б складним та водночас непривітним, тому що запанують війни і безлад. У всіх куточках нашої планети замість красивих споруд, чудових витворів мистецтва, будинків, будуть “красуватися” зруйновані залишки колишніх будівель, – це і є одна із тих

рис, яка характерна для війни цього безстрашного монстра, який забирає до себе все більше і більше життів безневинних громадян, патріотів своєї Батьківщини. Які нелегкі часи прожив той люд, те покоління. Та ми мужні, сильні захисники своєї країни, матінки-землі.

Я проти війни, я за мир у всьому світі.
Мир – це все, що є на світі;
І ніжність, і любов,
І злагода народів.
Без війн і крові, сліз,
Життя немов змінилось,
В найкращу із сторін.
І я, вас закликаю – боротися за мир!

*Волошина Юлія,
7 кл., ЗОШ №20,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир! Це лише три літери, але яке велике значення воно має для людей. Я вважаю, що мир – це блакитне небо, ширі і добрі люди, усмішки дітей, спокійна країна і пахучі лани пшениці. Найбільш за все на світі я хотіла б, щоб на землі панував мир. Якщо буде мир, то буде все: здоров'я, спокій, злагода і щастя. Хіба не цього прагнє людина? Так, саме цього. Кожна людина хоче бути впевнена у завтрашньому дні, а без миру наше життя неможливе.

Мир – це наше життя ! Де немає злагоди та миру, де не панує щастя та любов, там не побачиш усмішку ту щиру, там не полине пісня наша знов.

*Лахман Наталя,
7 кл., Мізоцький НВК,
Рівненська обл.*

Мир всьому світу!

Мир. Це слово для нас асоціюється з добром, щастям, благополуччям.

А війна – це страшне слово. Під час війни гинуть близькі нам люди. Спustoшуються території. Всім страшно. Всі бояться. Всім боляче як морально, так і фізично.

Але коли панує мир, то всі ми йдемо вперед, створюємо нові технології, все для того, щоб було краще жити. А під час війни людство стоїть на місці. Війна знищує те, над чим ми працювали не один десяток років.

Війна – це погано.

Мир – це добре.

Давайте голосувати за мир!

Квіткевич Тетяна,

8-А кл., ЗОШ №20,

м. Рівне

Ніщо не забуте, ніким не забуте

Війна – це сльози, невинна кров, руїни, горе. Війна – це смерть. У пеклі Другої світової війни загинули мільйони людей. Загибель кожної людини – це мікроінфаркт Землі, Всесвіту. Земля стомилася від війн і смертей.

Страшні війни минулого століття – пекуча рана, яка болить досі чи не кожній родині в Україні. Воїни-переможці проявили чудеса героїзму, стійкості, мужності, билися за кожен краплик рідної землі до останнього подиху, до останньої краплі крові, стояли і перемогли. Для України ціна тієї перемоги жахлива – мільйони людських життів, зруйнована економіка. Кожен другий воїн поліг у боях, кожен другий з них, залишився у живих чи був поранений.

Українською землею двічі прокотився руйнівний воєнний вал, не обминувши жодного, навіть найменшого населеного пункту. Оборонні та наступальні бої, які tociliся на території, стали важливою складовою небаченої битви на просторах від Баренцевого до Чорного морів.

Не могла терпіти Україна такої наруги. Страшним був гнів народу. І малі, і старі переповнювалися ненавистю, йшли в партизани, створювали підпільні осередки. У страшні роки війни разом з дорослими взялися за зброю діти, щоб захистити Батьківщину від ненависного ворога. Хлопчики та дівчатка йшли на фронт у військові частини, ставали синами та доньками полків.

Ці діти хотіли відомстити ворогові за смерть батьків та братів, за наругу над матерями і сестрами, за спалені домівки, за всі нелюдські злочини фашистів. Вони гинули в боях, їх катували гітлерівці, але юні герої не здавалися.

У віках залишиться великий подвиг народу, який зупинив чорну примару фашизму. І кожна людина на Землі має сказати: "Ні – війні!". Бо великий подвиг дістается великою кров'ю...

Вічна пам'ять вершителям великого подвигу, нашим дідам і прадідам!

*Лазарчук Олена,
8-В кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Ми голосуємо за мир
Дивлюсь новини – бачу жах,
Мене охоплює лиш страх:
Зриваються снаряди на землі...
Навіщо це? Скажіть мені!
І гинуть в Іраку безвинні діти,
Яким хотілося сонцю радіти,
Учитися, грatisя, мати гостинці,
Та знищили все це жорстокі чужинці.
Одумайтесь, викиньте зброю,
Не багатійте чужою бідою,
Війни зупиніть поглинаючий вир –
Ми, діти, усі голосуємо за мир!

*Самчук Наталія,
9 кл., державна гімназія,
Гощанський р-н.,
Рівненська обл.*

Я – за мирне небо
І виростають покоління,
Котрі не чули тишини,
О найстрашніше з літочислень
Війна – війною – до війни!
Ліна Костенко

Багато горя несе війна. Моя рідна держава Україна загарбницьких воєн ніколи не вела. Але її народ змушений був оборонятись.

Історія людства рясніє війнами. Різні часи, різна зброя... Та сутність лишалася одна – війна несе смерть. Війна – це лихо, незалежно від того, визвольна вона чи загарбницька, бо страждають прості люди, плачуть матері і вдови, зростають сиротами діти.

Погожий сонячний день 21 червня 1941 року. В цю благодатну пору, раннього літа природа наливається життедайною силою. Колосяться хліба, тішачи серце хлібороба. Із широко відчинених вікон шкіл линуть мелодії вальсу. Десятикласники прощаються з рідною школою на традиційному випускному.

Але на світанку тої далекої чорної неділі почалася Велика Вітчизняна війна. У цих тяжких випробуваннях мій народ вистояв, не здався ворогам, відвоював мир.

На земній кулі постійно йдуть війни. Кожен день хтось десь воє, помирає. Слава Богу, ми вже 60 років без війни. Ми не здригаємося від вибухів бомб, не ховаємося у бомбосховищах. Прокидаємося вранці не від виття сирен, а від ніжного дотику лагідної маминої руки.

І хочеться вірити, що так буде завжди. Я проклинаю тих, хто хоче воювати, вбивати заради збагачення. Я проклинаю війну! Я голосую за мир! Я звертаюсь до землян словами відомої пісні:

Убивайте війну,
Прокляніте війну,
Землі люди!

*Лахман Леонід,
9 кл., Мізоцький НВК,
Рівненська обл.*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир у всьому світі, адже війна – це смерть, страх, хаос. Якщо на секунду уявити, що було б, якби навколо гула війна, і справді стає страшно. Під час війни вмирають тисячі людей заради мізерної цілі. Руйнуються будинки, згоряють цілі міста і падають держави. Війна – неначе ураган, що проходить по планеті. Осущені річки і озера, спалені ліси і степи, забруднена

кров'ю земля. Тяжко уявити, що може бути гіршим за війну. Особливо для природи. Щоб відновити її збитки, завдані чотирьох-п'ятирічною війною, знадобиться не одне століття. А тепер давайте усвідомимо: як постраждає живий світ, коли постійно буде війна? А коли припустити, що під час війни вибухне одна-друга атомна бомба? Що ж буде тоді?

Отже, необхідно всім людям усвідомити наслідки війни, щоб її не допустити!

**Ковалюк Юля,
9-Б кл., Дзержинський р-н.,
смт. Миропіль,
Житомирська обл.**

Війна і мир: за і проти

Скільки існує світ, стільки існують війни. Світ ділили, переділяли, знову ділили. Історія людства рясніє війнами. Не було ще жодного дня, коли на планеті не точилися війни міждержавні і політичні, справедливі і загарбницькі. Іде безкінчений поділ світу.

Ще від появи людства почалась боротьба за їжу, за житло, за жінку. З кожним разом війна ставала жорстокішою, бо з'являлась більш модернізована зброя, більш кривавою, бо людство жорстокішало.

Кожен день хтось воює, помирає. Тому війна – це лихо, бо страждають прості люди, не лічать сліз матері та внуки, діти ростуть сиротами.

На жаль, війни роблять не народи, а окремі постаті, що не задумуються про наслідки. Вони тільки рахують гроші, що можуть заробити на продажі зброї, лічать вигоду, яку вони отримають в результаті. А звичайні солдати віддають свої життя заради невідомого ідеалу та мети.

Хочеться задатись питанням: “Кому це потрібно? Невже не можна просто любити, виховувати дітей, робити наукові відкриття, створювати нові мелодії та поеми чи просто жити, насолоджуватись життям, радіючи кожній його хвилині?” Напевно, що ні. Бо так створена людина. Здобувши повну гармонію з самим собою та оточуючими, ми прагнемо більшого – підкорити собі, своїй волі весь

світ. Та до влади рвуться люди неврівноважені, невпевнені в собі, люди, що прагнуть комусь щось довести силою і владою.

Наше покоління не бачило воєн, та ми чули про них з розмов дорослих та екранів телевізорів, читали з газет та журналів. Афганістан та Абхазія, Придністров'я і Югославія, Чечня і Ірак. З кожним роком у війни втягаються все нові і нові країни, гинуть нові і нові люди, з'являються нові і нові противники війн, тому що сучасній людині хочеться комфорту, затишку і миру.

Багатостражданний український народ хоч і не вів загарбницьких воєн, та зазнав від них лиха, потопав у ріках крові. Особливою жорстокістю та запеклістю слід відзначити Велику Вітчизняну Війну. Це був вимушений хід у відповідь німецьким окупантам. Знов громіли пострили і вибухи, свистіли бджолами кулі, сонце вставало в кривавій зорі. Та ми витерпіли і гестапівські концтабори, і люті муки, і спалені села. Витерпіли і гордо піднялись з руїн і попелу, мов казкова птиця Фенікс.

А сучасна Палестина? Це ж справжнісінька “м'ясорубка”. Скільки там за день гине населення? Десятки! І все це мирне населення, що зовсім не воює, а прагне досягти чистого неба, спокійного життя і простого людського щастя.

Хочу звернутись до всіх словами із відомого мультфільму: “Давайте жити дружно!”.

Заклинаю вас кров'ю невинно убитих і слезами матерів та внуків: “Зупиніть кровопролиття! Зупиніть війни! Ми живемо в демократичному світі, де всі проблеми можна вирішити мирним шляхом за столом переговорів чи шукаючи компромісу.”

Насамперед, необхідно звернутись серцем і душою до наших національних духовних цінностей, славнозвісної історії, відродити духовність, і це додасть сили перебороти труднощі. Не ворогувати, а жити у мирі й дружбі із сусідами, дивитися одне одному в очі щиро і привітно, а не зі смілістю і заздрістю. І головне – працювати самовіддано, самозабутньо – усім і кожному на своєму місці.

І тоді, я вірю, міне трохи років, і настануть інші часи для моєї країни. І стане наша земля щедрою і родючою, а міста і села – багатими. Хочу бачити її в майбутньому, насамперед, мирною, без війн і крові, без горя і сліз, могутньою, рівною серед передових країн світу, технічно-розвинутою, комп’ютеризованою, автоматизованою на сучасному рівні. Хочу, щоб усі нові наукові відкриття принесли тільки користь, щоб не повторився Чорнобиль, щоб ми не стали

останніми, хто бачив справжніх журавлів у синяві небес і посмішки сонячного світанку за землі, чув тьожкання живого солов'я, запах грибів і квітів у тінистому гаю.

Усі люди хочуть миру на всій Землі. Мир означає спокійно жити під ясним небом, вчитися, працювати, любити і поважати одне одного. Мир – це життя, це щастя, радість, мир – це впевненість, це свято людей, свято всіх дітей. Без миру немає радісного, щасливого дитинства, немає майбутнього. Мир, у всіх значеннях цього слова, створюють сьогодні і на віки всі покоління мешканців Землі. Як усі діти планети, не хочу бачити війни, голоду, вогню, а мрію бути здорововою і щасливою.

Нехай кожна людина відчує себе не зайвим гостем, а справжнім хазяїном країни, повноправним громадянином. Хочу вірити в майбутнє моєї держави, адже надія ніколи не вмирає. Вона живе і жевріє – у попелі духовних пожеж, у будь-які часи, як свята іскра, зігриваючи Божу землю надією на краще майбутнє.

*Мушичин Ірина,
10 кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансион I-III ст.,
Хмельницька обл.*

Мир у моїх очах

Мир у моїх очах.

Мир – це небо, мир – це світ,

Мир – це сонця ясний цвіт,

Мир – це лани широкополі,

Мир – це подарунок долі.

Найдорожче на Землі –

Мир усім на всій Землі.

Мир – це щастя, мир – це ласка,

Мир – це мрія, мир – це казка.

Мир – це Всесвіт, спів пташок,

Це зелененький лужок,

На якому ми живем

Й берегти його будем.

Мир усюди має бути,

Про війну, не хочем чути!
Вбивши мир – ми вб’ємо світ
І загине людства квіт.

*Лордан Юлія,
10 кл., Здовбичька ЗОШ І-ІІІ ст.,
Рівненська обл.*

Я голосую за мир

Мир... Яке це все ж таки мелодійне і чарівне слово. Коли його вимовляєш, у пам'яті зринає ніжна мамина колискова,чується дзвінкий сміх дитини і тихий шептіт колосся. Так, саме так: чується веселий сміх, а не сльози і горе. Мир – це слово, яке завжди буде бажаним для всіх поколінь людства. Кожна людина на землі мріє про мир, серед них і я.

Україна – це та держава, яка пережила багато горя, а сира українська земля, яка зовсім ні у чому не була винна, прийняла у свої надра багато людської крові, сліз та мертвих тіл. Повстає питання: чому саме Україна? Що лихого вона зробила іншим країнам? У відповідь нічого не почуємо, бо наша ненька – це мирна держава, де народ не корився чужинцям, а просто вставав на битву за волю і незалежність.

Але минали часи, і український народ зумів доказати всім, що він не просто та маса, над якою можна знущатися, а дійсно згуртована нація.

Повоєнні часи пройшли, але чи буде і далі мир на землі? На це питання важко відповісти, але дуже хочеться сказати: “Так”, – бо ми не хочемо, щоб знову червоніли українські поля від крові, а щоб цвіли гарними квітами і колосилися хлібами, щоб на чистому небі сяяло яскраве сонечко, а люди, прокидаючись, раділи кожному новому дню.

Тому я голосую за мир!
Не щезне з пам'яті людської,
Не піде в небуття великий подвиг
І велика трагедія народу
Його битва, його перемога над фашизмом.

*Лінчук Анастасія,
10 кл., Здовбичка ЗОШ І-ІІІ ст.,
Рівненська обл.*

Ніхто не забутій - нішо не забуте

Це страшне слово – “війна”. Від нього аж мороз по шкірі проходить. Почувши його, ми вимальовуємо в своїй уяві колони солдатів, танки, червоні плями людської крові на полях, на дорогах, на площах...

Ще зовсім молоді хлопці дев'ятнадцяти – двадцяти п'ятироків, взявиши до рук зброю, пішли вбивати, щоб захистити свою Вітчизну. Кожен з них наражався на найбільшу небезпеку – смерть. Саме вона, зла й підступна, під страшну музику куль, забирала життя багатьох відчайдушних, сміливих чоловіків та примножувала число вдів та сиріт. Діти в той час не мали чого їсти, у що одягнутися. Моя прабабуся Домаха розповідала, що під час війни люди не мали овочів, щоб засадити свій шматок землі і тому у ямку замість кусочка картоплі кидали тільки тоненьку шкірочку від неї. Рівень схожості при такій системі був невисокий, але якщо економно використовувати продукти врожаю, то їх могло вистачити і на зиму, і на весну.

Війна навчила людей мужньо переживати втрати і поразки, не впадати у відчай та цінувати мир.

Що ж заставляло людей іти на війну, брати гріх на душу? Напевне, відчуття обов'язку перед державою і перед народом. Вони йшли у цей вир, у це пекло для того, щоб, по-перше, зберегти рідну державу, а по-друге, захистити стару матір, кохану дружину, дітей і хоч якось забезпечити їм світле майбутнє. Бійці гинули в бою заради нас, заради того, щоб наступні покоління жили в незалежній, мирній країні і дбали про своїх дітей. Щоб червоний був кольором калини чи небесної заграви, а не пролитої крові.

Переживши все це воєнне та післявоєнне лихоліття і подарувавши нащадкам свободу, шановні ветерани мають тепер право на відпочинок, який вони заслужили ціною власного здоров'я. Але сучасна молодь чомусь не завжди цінує їхньої заслуги. В автобусі часто можна побачити, що молодий, здоровий юнак сидить на стільці і не думає поступитись місцем старенікому, безсилому дідусеві. Чому так? Молодь дбає лише про себе, свої інтереси, захоплення. Часто лінь та байдужість це їх друга матір.

Але ж це не правильно! Уявіть, що б було, якби всі наші солдати полінувались йти воювати?

Час покласти край подібним непорозумінням. Ветеранів війни обов'язково потрібно безкоштовно лікувати, видавати їм пільги на проїзд у громадському транспорті. Школи повинні організовувати для них концерти, писати про них статті в газетах, щоб молодь не забувала про тих, хто подарував їм мир.

Шановні ветерани, ми про Вас пам'ятаємо! Ми ніколи не забудемо тих безсмертних подвигів, які були здійсненні Вами! Адже саме Вам ми завдячуємо волею і мирним небом над головою.

*Кравчук Ірина,
10-А кл.,
Клеванська ЗОШ №2 I-III ст.,
Рівненська обл.*

Мир в моїх очах

Мир для мене, коли на Землі панує добро і злагода. Війна руйнує все на землі і особливо мир. Але усі люди на Землі прагнуть і хочуть жити у миру, навіть, коли приходить війна, людське серце продовжує жити надією, що всежтаки буде панувати мир, а війні прийде кінець.

Мир означає, що кожна людина, кожна сім'я на Землі, прокидаючись щоранку, прагне провести день, життя у миру та спокої.

Я дуже люблю мир і хочу, щоб на нашій Землі люди не знали ні війни, ні горя, а щоб жили і прагнули жити в миру, дружбі, любові та злагоді.

*Нечипорук Наталя,
10 кл.,
Клеванська ЗОШ №2 I-III ст.,
Рівненська обл.*

Чи потрібен мир на Землі?

Я вважаю, що мир на Землі потрібен. Щоб люди жили в добрих стосунках між собою, адже під час війни гинуть сотні, навіть, можна сказати, тисячі людей, і серед цих людей можуть

опинитися наші рідні, близькі для нас люди. А тим паче втрати близької людини – це велике горе для її рідних. Дуже важко перенести дітям смерть своїх батьків, залишитися без їхньої опіки, любові, захисту. Але ще важче батькам знати, що їхні діти загинули під час війни, за те як боролися за мир на землі, як відстоювали право на своє життя. Якщо не буде війни, люди не будуть плакати, страждати, що можливо їхні батьки чи чоловіки не повернуться додому.

Понад усе я хочу, щоб у нас був мир. Щоб ми не боялися за своїх рідних і найдорожчих нам батьків, а вони не боялися за нас тому, що ми, діти, для них найдорожчі.

*Калюта Микола,
10 кл.,
Тучинська ЗОШ I-III ст.,
Рівненська обл.*

Чи потрібен мир на Землі?

Чи потрібен мир на Землі? На мою думку, над цим питанням навіть не потрібно задумуватись. Тому, що мир на Землі потрібен завжди. А де немає миру, виникають війни, які несуть за собою масову загибель людей. Ще, де немає миру, народжується зло і насильство. Без миру, може бути крах людства, а згодом і його загибель. Тому, щоб це не сталося, потрібен мир на всій Землі. Там, де є мир, людство успішно розвивається, і життя стає легшим і кращим. Через це, для продовження і покращення життя потрібен мир.

*Ткачук Микола,
10 кл., ЗОШ №24,
м. Рівне*

Наше майбутнє в наших руках

Насправді, наше майбутнє в наших руках і тільки в наших, адже від нас воно залежить і створюємо його ми. Як ми будемо відноситися до природи, до людей, так і вони будуть відноситися до нас. Якщо ми будемо відноситися до природи погано, то через деякий час наше людство буде зникати і згодом життя на Землі зовсім зникне. Через наше недбале ставлення до природи з'являться різні хвороби, порушиться гармонійний цикл Землі,

починутися сильні землетруси, цунамі, селі, урагани і це все буде загрожувати нашому життю.

Я б хотів, щоб на Землі панував мир, щоб всі країни між собою дружили, щоб не було війни, щоб людство не страждало, щоб країни допомагали одна одній у скрутний час.

*Мельник Андрій,
10 кл.,
Будеразька ЗОШ I-III ст.,
Рівненська обл.*

Ніхто не забутій – ніщо не забуте

В селі Будераж жив молодий хлопець Віталій. Віталій десять років вчився в Будеразькій загальноосвітній школі, був відмінником. Але одного прекрасного сонячного ранку, прийшла сумна звістка, забирають в армію. Довгих два роки Віталія чекали з Афганістану. Мати Віталія ці два роки сама заготовляла дрова, для того, щоб зварити собі їсти. А коли Віталій відслужив ці два довгі роки, і вже мав їхати додому, його залишили ще на два місяці, навчати молодих солдат, і на початку другого місяця, 14 лютого, Віталій загинув.

З того часу воїни-афганці кожного року 14 лютого приїжджають на могилу Віталія Мельника ушанувати його хвилиною мовчання.

Ці події ніхто не забув, і сподіваюсь, що і не забудуть!

*Кірчук Наталія,
10 кл.,
Клеванська ЗОШ №2 I-III ст.,
Рівненська обл.*

Мир в моїх очах

Мир. Що це? Мало хто серйозно задумувався над цим. Це поняття, що охоплює все людство вцілому, але мало коли стосується когось конкретно. Доки у сім'ї, чи навіть, у будь-якій ситуації відносини між людьми не дійдуть до того, що потрібно поміркувати про примирення, то ніхто про нього й не думає.

На даному етапі розвитку людства, слово “мир”, що змушувало людей думати про себе стало “непотрібним”, точніше непомітним – це ніби, шум у великій мові людства.

Та все в наших руках. Ми самі вирішуємо, чи потрібно забувати слово “мир”, чи краще залишити його у своїй пам’яті, хоч і десь далеко, але згадувати його на прикладі Великої Вітчизняної Війни. Адже, після того, як на ній полягло не мало юнаків, та й старшого покоління, люди нарешті зрозуміли, що потрібен мир. Що, якби люди раніше зрозуміли всю силу цього слова, то можна було б зберегти життя багатьом невинним людям.

Але, хоч як би там не думали інші люди, а мир є на Землі і він є у моєму серці. І, можливо, саме люди, які про нього пам’ятають і не дозволяють забути людству про нього і зберегти його до цього часу. А, можливо, саме те, що люди про нього пам’ятають, що він живе між людьми і стримує народ від війн.

Я вважаю, що мир буде жити вічно, адже, знайдуться люди, які будуть підтримувати його на Землі і вчити цьому інших. “Мир” – це слово, що пройде крізь вічність. І хоч це слово багатогранне, воно може дійти до сердець кожної людини, і бути для неї зрозумілим.

*Мосіюк Юлія,
10 кл.,
Квасилівський НВК,
Рівненська обл.*

Я голосую за мир

Минуло 56 років як закінчилася Велика Вітчизняна Війна, але наші дідусі і бабусі з сльозами на очах згадують цю подію. Кожного року, 9 травня, ми влаштовуємо пам’ять загиблим у цій страшній війні. Кожного дня люди тремтіли від страху. Боялися, щоб не загинути на чужій землі.

Багато лиха принесла війна для українського народу.

Мир – це все. Війна – це нічого. Свій голос віддаю на користь миру. Кожна людина мріє про мир. Але, щоб був мир у суспільстві потрібно створити його у кожній сім’ї. Якби було в моїх силах, я б знищила всю зброю на землі. Я хотіла б, щоб діти гралися не у війну, щоб конфлікти вирішувалися мирним шляхом. Ми – майбутнє України. Я хочу жити так, щоб ніколи не повторилася війна. Нехай панує мир на Землі!

*Крутій Катерина,
10-Б кл., ЗОШ №19,
м. Рівне*

Мир у всьому світі

Війна. Промовляючи це слово, в уяві кожної людини постають тисячі вбитих, жінки та матері, що виплакали всі слози, сотні маленьких дітей, що залишилися сиротами. Скільки болю і страждання вона принесла, скільки невинних душ загубила.

На щастя, останнім часом в нашій країні панує мир, але багато хто не цінує його. Кожен настільки заклопотаний своїми буденними справами, що не помічає наскільки близько загроза війни. І хоча, зараз в світі переважно панує мир, є такі країни, в яких і досі ведуться бойові дії, наприклад: Ірак, Іран. Там і досі вмирають невинні люди різних національностей, тому, що багато різних країн посилають туди своїх військових, для контролю над ситуацією. На мою думку, наше правління має прагнути до того, щоб забезпечити спокійне життя своїм громадянам, а не щось доводити іншим країнам.

*Головня Вікторія,
10 кл.,
Оржівська ЗОШ І-ІІІ ст.,
Рівненська обл.*

Мир в моїх очах

Про мир написано багато і гарно, але ці всі слова рідко розчулюють людей. В наш час, на Землі мало миру. Люди стали ворожими, почали цуратись одне одного.

На Землі багато різних війн: війни між країнами, навіть дійшло до того, що рідні воюють між собою. Можливо, всю цю ворожість спричинив голод, біднота. Адже. коли люди живуть в голоді і холоді, вони думають лише про те, як дістати хоча б якийсь кусочек хліба, щоб прогодувати свою сім'ю.

Мир – це любов, це блакитне небо, це спокій, це наше життя. А якщо на Землі буде мир, то вирішаться всі питання, які турбують народ. Люди почнуть поважати один одного, а це найголовніше.

Адже, коли в країні злагода і спокій, немає війн, то й люди щасливі, знаючи, що їхні рідні і близькі живі і здорові.

*Кардаш Юлія,
10 кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Мир в моїх очах

Мир на землі – це коли люди думають про своє майбутнє, не створюють конфліктів з іншими державами. В народі говорять: “Якщо буде війна, то не буде ні переможених, ні переможців”, тому, що на Землі у кожній країні є багато запасів різної зброї та вибухівок, що може знищити весь світ.

Я дуже бажаю, щоб була справжня “дружба народів”, та щоб на нашій планеті Земля ніколи не було війн, а тільки любов, дружба та мир. Я думаю, що з нашими зусиллями можна зробити мир на Землі, бо все в наших руках.

*Саламатін Анатолій,
10-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я не один за мир у цьому світі,
Зі мною поруч друзі голосують.
Ми – за яскраві і чудові мигі,
За квіти, що красою всіх дивують.

Ми – за блакитне небо в високості
І дощик сонячний, веселку в травні,
Хай звідусіль до нас приїдуть гости,
Забудем зразу всі образи давні.
Ми – за любов, що в серці розцвітає.
За посмішку маленького дитяти,
За наш народ, що про свободу дбає,
Ми будемо завжди стояти.

*Войтенко Андрій,
10 кл., ЗОШ №8 ,
м. Рівне*

Наше майбутнє в наших руках

На мою думку, наше майбутнє залежить тільки від нас самих, адже тільки ми є його творцями і тільки ми народжуємо ту

ненависть, або любов. Без миру, не існувало б життя на Землі, не існувало б всього того прекрасного, що існує тепер. І тільки, від нас залежить, чи залишиться це все прекрасне після нас. Ми не повинні вирішувати складні питання за допомогою війни, а повинні як найчастіше використовувати дипломатичний метод їх вирішення. І якщо ми всі не будемо ворогувати між собою, а будемо жити мирно, то і буде мир на Землі. Кожен з нас повинен поважати чужу працю, любити природу і тоді прийдуть зміни на краще.

*Лесовець Олександр,
10-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Хай запанує всюди мир!
Вода проміння відбиває,
І сонце зверху поглядає
На світ прекрасний, синьоокий...
Аж раптом явір чорнобокий
Картину гарную закрів,
Життя Богданівки відкрив:
Де в мирний час снаряди рвуться,
Де діти навіть не сміються,
Де жах війни село все огорнув,
Де кожен спокій вже забув.
Там люди сторожко ступають,
Щоміті вибуху чекають...
Невже усім до них байдуже,
Хто ж допоможе людям, друже,
Чому байдужій серця
Не знищили боєприпаси до кінця?..
Давайте всі ми, як один,
Як матері надійний син,
Закрити попросим страшний тир,
Хай запанує всюди мир!

*Лесовець Дмитро,
10-В кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Мир – це свято чарівне,
Звеселить тебе й мене,
В мірі легше людям жити,
Всім трудитись і любити.

Мир – щасливе відчуття,
Де любов на все життя.
В мірі можемо творити,
Щоби “супер” було жити.

Хто словами не докаже,
Силу й міць свою покаже,
Ми відразу зміним тему,
Разом вирішим проблему.

Нам з війною не дружити –
Ми не хочемо сваритись,
Всі ці війни просто дурість,
Переможе їх лиш дурість.

*Борейчук Олеся,
10-В кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Потрібен мир, щоб жити і кохати,
Зірки на небі з милим рахувати,
Щоб посміхались батько й мати –
І не прийшлося нікому воювати.

Нехай веселка в небі розцвітає,
І дощик сонячний нас веселить,
Бо кожен з нас, дітей, бажає
У мірі на планеті жити.

**Болюх Олена,
11-А кл., Шепетівський НВО №1,
Хмельницька обл.**

Мир у моїх очах

Проблема війни і миру в усі часи турбувалася серця людей, викликала жах в очах і сумну посмішку на устах. Адже війна - найстрашніше лихо, що може статися з нами.

На жаль, ми не вміємо вчитися на власних помилках, тому повторюємо їх знову і знову. Я вважаю, що у світі все взаємопов'язано: якби не було зла, ми не знали б, що таке добро; якби не було війни, ми не цінували б мир. І хоча зараз у нашій країні мирно і спокійно, та дуже дорого довелося платити за цей спокій. На мою думку, кожна людина прагне насамперед до миру і гармонії у своїй душі, а цього можна досягти лише шляхом самореалізації у всіх сферах життя. Звичайно, це неможливо під час війни; для того, щоб жити з миром у серці, потрібний мир у повсякденному житті. І взагалі, лише людина, яка приносить у світ мир, добро і любов може бути щасливою. Ми народжені для добра, а війна – це найбільше зло. Якщо підрахувати кількість людських жертв за всі війни, що відбувалися на нашій планеті, то просто стає страшно, важко і навіть боліче. Боляче за себе, за людей, за увесь світ, за сонце, яке бачило ці страхіття та за землю, по якій текла кров невинних. Насправді усі війни були безглуздими. Жодна причина не може виправдати жорстокість, біль і смерть. Ніхто не має права забирати у людини життя найцінніше і найпрекрасніше зі всього, що ми маємо.

Це таке щастя – бачити голубе безхмарне небо, зелену траву, ніжне і лагідне сонечко, синє море і усмішку на вустах дитини. Не руйнуймо самі своє щастя.

**Коршук Тетяна,
11-А кл., Шепетівський НВО №1,
Хмельницька обл.**

Мир планеті – щастя дітям

Кажуть, що дитинство – то найщасливіша пора, тому що дитина найбільш безтурботна, про неї дбають батьки, вона може жити спокійно та насолоджуватись своїм життям.

Як страшно бачити очі сиріт – такі загублені, одинокі, повні болю та відчая... Очі, що повні туги, безвихідності, страху перед завтрашнім днем. Очі без віри та надії. Це очі сиріт війни, що змушені рости без батьків, без підтримки, без пізнання турботи та любові.

А діти тих батьків, що йдуть на війну? Вони у постійній тривозі, страхові більше ніколи не побачити найрідніших людей.

Не можна назвати щасливим те дитинство, що проходить під Дамоклевим мечем війни. Тому необхідно боротися за мир, за правду і щастя. Щоб наші майбутні покоління, наші нащадки жили в безпеці, щасті і миру.

Мир у моїх очах

Щастя, впевненістю у хорошому майбутньому, спокій – ось що таке мир. У моїх очах він є необхідною складовою життя людини. Без нього неможливе нормальнє дитинство, юність та доросле життя.

“Щоб був мир, треба щоб не було війн”. Твердження взагалі правильне, проте щоб не було війн, потрібно не бажати чужого, тому що майже усі мотиви вбивств та війн - бажання загарбати, захопити чуже майно, чужу власність. Отже, головним для мирного існування світу є умова звільнення від злих намірів. І нехай це ззвучить як пропаганда Біблії, проте якщо б люди жили за цією святою книгою, не було б війн на Землі, не було б страшних трагедій.

Тому миром у моїх очах є правильне життя за законами Біблії та людяності, що робить щастя можливим і реальним.

*Муштин Наталя,
11-Б кл., Шепетівський НВО №1,
Хмельницька обл.*

Війна – це лихо і ганьба народів

Не гудуть вже у небі гармати,
Звуки танку ніде не лунають .
І у наступ не йдуть вже солдати,
На Україні війну забувають.
Всюди нові будинки біліють,

Скрізь садочки розкинули віти .
Люди сонцю і небу радіють
І щасливі у хаті в них діти.
Про війну вже ніхто не згадає.
Річку часу уже не спинити.
Вона спогади всі забирає,
Бо потрібно нам далі жити.
Та хіба таке можна забути
Та хіба таке хтось забуває Ні!
Такого не може бути. Україна усе пам'ятає!
Вона біль зберегла у гарячих серцях,
Які рвуться від гіркої втрати,
Бо у чорних, страшних похоронних вінцях
Зустрічала синів рідна мати!
І таких молодих, непізнавших життя,
Тисячі не вернулись до хати.
Вони просто за тебе пішли в небуття.
Юний друже, ти маєш це знати!
Україну солдати змогли зберегти,
Не дали у ворожії руки.
Кожен з них не боявсь в руки смерті іти,
Не злякався жахливої муки.
Українська земля пам'ятає усе:
Кожну краплю невинної крові.
Вона через століття свій біль пронесе,
Вже у злагоді, мирі й любові!
Закликаю усіх: і старих і малих:
“збережемо мир в нашій державі!”,
Ворогів ми забудем, страшних і лихих.
Бог поможе для нас у цій справі!
Ми як паростки миру, зелені й міцні,
Проростемо у кожній хатині.
І тоді запанує на цілій Землі
Мир і злагода в кожній родині!

**Панчук Олена,
11-В кл., Шепетівський НВО №2,
Хмельницька обл.**

Мир планеті – щастя дітям

Здолай в собі, як ти насправді муже!
Всі сили тьми, що гаддями гніздяться.
Душа дитини – найменша з душ,
Та найбільше потребує щастя!

Так сказав письменник Микола Петренко. На мою думку, мир – найвища благодать, якої прагнуть діти усієї планети, адже все-таки приємно жити під блакитним світлим небом і радіти кожному наступному дню.

Що трапилося з людьми? Що твориться в теперішньому суспільстві? Кому потрібні війни і чи приносять вони користь? Це питання, які найбільш поширені на даний час. Тепер байдужість, несправедливість, непорозуміння царюють в кожному суспільстві. Люди ворогують, точаться війни, але ніхто не цікавляється, як ставляться діти до цієї боротьби. Прикро, що є діти-біженці, які незахищені, не мають домівки. Кожна дитина мріє про тепле сімейне вогнище, добробут і злагоду.

Знедолені діти мріють лише про одне – мати батьків, які б любили їх та дарували тепло душі. Згадаймо лише про те, що рік тому в Північній Осетії було захоплено школу з учнями. Під час цього теракту загинуло багато дітей, які бажали жити, творити добро...

Чи замислювались ви коли-небудь, чи придатний світ для життя і розвитку наступних поколінь? На мою думку, ні! Дитя не може розвивати, коли навколо панує лише зло. Юність дитини, опалена війною, катастрофою, терактом, залишає слід в серці на ціле життя. На жаль жорстокість у світі взяла гору. І особливо страшно, коли чуєш, що на війні – підлітки. Їм тільки жити й жити, адже життя – це можливість іскористатися нею можна лише раз. Маленькі і трепетні сердечка малюків здригаються від самого слова війна. А без дітей неможливо любити людство. Діти – це частина суспільства, яку найбільше фотографують, але найменше слухають. Батьківщина для дитини – це друга мати, і те, якими очима вона буде дивитись на неї, залежить на неї, залежить від батьків і всіх оточуючих.

Батьківщина без зла – зігріта палкими серцями дітей.
Ти спи, люба дитино,
В блакитному сні.
Довкола нас тиша
І місяць в вікні...

*Пахарчук Наталія,
11-В кл, Шепетівський НВО №2,
Хмельницька обл.*

Мир у моїх очах

Війна... Написавши це слово, стривожилась, жахнулася. Нинішнє молоде покоління переосмислює історію, історію останньої війни – Великої Вітчизняної. А в серці старшого покоління це слово – незагойна рана. Це – обірвані мрії про майбутнє професію, сподівання на довге й щасливе життя. Це – останній потиск руки, останній поцілунок, останній погляд найближчої, найдорожчої людини...

Війнаувірвалася в серці нашого народу, як осколок. Затьмарила сонячне небо димом пожеж, стала болем нестерпним від чорних похоронок, що тисячами приходили щодня. Скільки крові пролито! Скільки сліз виплакано! „Двадцять другого червня, – скаже пізніше один із героїв роману Олеся Гончара „Людина і зброя”, – судилося стати найчорнішим днем нашої історії”. Це була найтяжча з воєн, які коли-небудь знала світова історія. Палахкотіли, оповіті полум’ям, прикордонні застави, стримуючи натиск фашистської навали, стікали кров’ю бійці. Руйнуючи все на своєму шляху, війна загрожувала найдорожчому в житті кожного з нас – Вітчизні. Рідна земля стала суцільним згарищем; плакали росами трави, падали чорні дерева, стогін розлягався стоголосою луною.

Ведучи смертельний бій з темними силами зла, самовіддано захищаючи свою батьківщину, воїни всіх національностей виявляли нечуваний геройзм і патріотичне піднесення. Але ж який жорстокий і кривавий шлях треба було пройти нашим воїнам задля того, щоб День Перемоги настав. В ім’я миру та щастя батьківщини вони готові були йти на смерть, бо їхня свідомість ні за яких обставин не мала прийняти думку, що рідна земля буде уярмлена фашистами:

*В нас клятва єдина і воля єдина,
Єдиний в нас клич і порив:
Ніколи, ніколи не буде Україна
Рабою фашистських катів.*

М.Бажан

Цими рядками надихає М. Бажан визволителів на боротьбу з німецькими загарбниками.

Багато й інших письменників того часу змалювали у своїх віршах, статтях, нарисах, поемах, романах страшну війну, мир і образ Вітчизни: Максим Рильський „Слово про рідну матір”, Юрій Яновський „Київ горить”, Андрій Малишко „Сурмач”, „Україна моя”, Вадим Собко „Кров України”, Довженко „Україна в огні”.

Великий тягар ліг і на плечі підлітків. Сучасна поетеса Ліна Костенко належить саме до цього покоління. Вона згадує про своє дитинство в поезії, сповненій смутку, болю:

*Мій перший вірши написаний в окопі,
На тій сипкій од вибухів стіні,
Коли згубило зорі в гороскопі
Мое дитинство, вбите на війні.*

Глибока ідейна переконаність, полум'янний патріотизм народу, невичерпне джерело масового героїзму в роки Великої Вітчизняної війни. І ця поема, що вже понад 60 років лишається однією з провідних у всій післявоєнній літературі, якнайтісніше переплітається із темою боротьби за мир. Адже нині немає важливішого завдання, як завдання забезпечити мир людству.

Летять, відлітають у вічність роки. Роки, скільки б їх не минуло, не зітрутуть в народній пам'яті імена захисників Батьківщини. Нехай наша пам'ять стане пересторогою для тих, хто виношує зловісні мрії вирішити соціальні конфлікти шляхом насильства і шляхом крові.

*Ми вийшли в путь – здавалось, що вночі,
І світло нам – бо ми йдемо у завтра:
Засвітим по малесенькій свічі
В своїх серцях – і запалає ватра!*

*Лисун Оксана,
11-В кл, Шепетівський НВО №2,
Хмельницька обл.*

Чому плачуть солдатські матері

Мати як мати, крізь віття чорне

На очі синові все небо чорне

А. Малишко

Війна однаково обкладає даниною чоловіків і жінок, але з одних стягає кров, а з інших – слізози.

Скільки тих матерів, які оплакують своїх синів-солдатів Великої Вітчизняної війни, війни в Афганістані, Чечні, Ірані. Ті солдати були надто молодими і навічно залишаться такими, а в А.Малишка:

Ви ще не вміли обнімати,

А воювати довелось.

Війни ненависні матерям. Історія намагається виправдовувати мільйони загиблих, але несправедливо, коли солдати гинуть в мирний час. Вони жили на нашій святій землі і віддали за неї найбільший і найдорожчий скарб – життя. Час вибрав їх. Всі солдати, які загинули у тяжких боях, продовжують жити, адже їхній героїзм дав змогу жити багатьом людям, тому, що вони безсмертні. Боляче думати, як матері з дитинства відкривали своїм дітям чарівний світ колисанки. Світ доброти і ласки, який срібними дзвіночками матусиного голосу вливався в серденько немовляти, а потім жорстока війна враз знищила все це. Зараз матерям, сини яких померли, важко згадувати ті страхітливі роки, які забирали життя юнаків на війні. Бідненькі, не могли поїхати до своїх синів, як їздили інші до дітей в армію. Вони лише чекали. Чекали з надією на листи і з великим страхом телеграм. І молились Богу, щоб захистив, врятував, відвернув смерть не лише від їхньої дитини, а й від усіх солдатів. Знесилені долею матері не могли зрозуміти, навіщо та війна дітям? За що вони там гинуть?

Кажуть, що час гойть будь-які рани. І справді, давно зажили тілесні рани воїнів, та не вщухає душевний біль. Пригадую давню розповідь старенької бабусі з села. Це було в 70-ті роки минулого століття. Закреслені військові частини, а там – випробування ядерних ракет. Тих хлопців, опромінених радіацією, привезли

одночасно в три села. Вони служили в одній частині, помирали вдома, один за одним. Почалося літо. В розпалі буяння землі достигали черешні, вишні. Оди з цих хлопців вже не міг ні ходити, ні їсти. Мати змащувала соком спілки полуниць спраглі губи сина. А він просився: «Мамо, я так хочу жити, я такий молодий». Біль, розпач і безсила нещасної матері. Син так і помер в неї на руках. Ще пам'ятаю розповідь про те, як після похорону сина прийшли його запізнілі листи. В одному з останніх він писав: «Мамочко, я дуже хочу додому. Снився мені недавно сон, що йду додому. Все йду і йду, і відчиняю якісь двері. То одні, то другі. Але всі ті двері чужі, і я ніяк не можу увійти у нашу хату». Прочитати ці слова після того, як востаннє побачила сина, – такого нікому не побажаєш.

Скільки життів відібрала ця безсоромна війна, скільки синів у матерів вона відняла! Які б прекрасні життя вони могли прожити, якби зовсім не було на світі війни, жорстокості, насилия і тих проклятих куль – ні перших, ні останніх.

*Косар Евгенія,
11 -A кл.,
Судилківська ЗОШ I-III ст.,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир
Чому життя таке складне?
Навіщо війни і тривоги?
Чому добра все менше стало?
Я хочу вірить в перемогу.

Я хочу, щоб тепло прийшло,
Зігріло всі серця і душі,
Тому за мир я голосую,
Поганий світ цим всім я рушу.

Ми разом будем в мирі жити,
Життя щасливве берегти,
Батьків і друзів поважати і любити,
Бо це найкраще, що в нас є.

Косінська Наталія,
11 кл.,
Плосківська ЗОШ І-ІІ ст.,
Рівненська обл.

За мир, за спокій, за спасіння
Просили люди у Христа.
“Благослови наше суспільство,
Благослови наше дитя.
Нехай над нашими серцями співає ніжно соловей,
Нехай ніколи не згасає усмішка радісна дітей”.
За мир, за спокій, за спасіння
Завжди стояти буду я,
Щоб зло загинуло від нині,
Щоб правив мир нами всіма.
За мир, за спокій, за спасіння,
За тих, хто смертью заплатив,
За тих, хто кров’ю захищався,
За тих, хто у бою поліг.
За мир, що посилює промінь ніжності,
За спокій, що береже наші серця,
А головніше, за спасіння, що посилають небеса!

Стасюк Інна,
11-В кл., ЗОШ №8,
м. Рівне

Хай голуба миру кожен знайде
Хоча летять роки так скоро,
Нічим їх, друзі, не спинить,
Та завжди буде з нами школа –
Дитинства й юності прекрасна мить.

Ступаймо сміло ми в життя
І не шкодуймо сил для праці,
Повірим в себе – й майбуття
Нам, вірю, успіхом віддячить.

Не все було у класі добре, тихо,
Бували пропуски і двійки,

Та ви дружіть, долайте лихо,
Обходьте стороною бійки.

Сьогодні в класі спокій буде –
То завтра в місто мир прийде,
Щасливі стануть тоді люди,
І голуба миру кожен знайде!

*Сидорчук Ірина,
11-А кл.,
Спеціалізована ЗОШ №9,
ІКТ “Успіх”,
м. Славута,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир

Скільки існує світ – стільки й існують війни. Світ ділили, переділяли, знову ділили... Жодна держава не існує вічно: то приєднується, то відділяється, то її знищують. Іде безкінечний переділ світу.

І над цими глобальними катаклізмами хтось стоїть, комусь не йиться все захопити, підпорядкувати собі, володіти.

На жаль, війни роблять не народи, а лише окремі постаті. Скільки історій про те, як із-за дрібниці починалися кровопролиття. Так легко підбурити на національну ворожнечу – і так важко зупинити кровопролиття.

А життя у людини лише одне, і воно не повториться. Ніхто не має права забирати життя іншого, бо немає більшої цінності у світі, ніж людське життя.

Постійно на земній кулі ідуть війни. Кожен день хтось десь воює, помирає. Але нам потрібен мир! Адже для всіх навіть співчуття не вистачить. Найбільше болить людині війна на її території. Слава Богу, ми вже 56 років без війни. Нещодавно святкували річницю перемоги. Який незвичайний цей день! Весна вже давно почалась, але саме 9-го травня все буяє і кипить у цвіті; у цей день найкрасивіша весна, найбіліший цвіт, найчарівніші квіти, наймиліша музика і найдобріші люди. Цей день на всіх

накладає печатку милосердя, доброти, якоїсь патріотичності, урочистості. Іщемо на серці, боляче дивитись на останніх ветеранів. Їх уже зовсім мало, із кожним роком вони бідніші і бідніші. Гірко дивитися їм дивитися в очі, бо держава зробила їх жебраками. Зносилися костюми, скоро ні до чого буде і ордени чіпляти. Отак ми їх шануємо. А вони воювали за Батьківщину, за нас. Невже раніше люди були інші? Країші?

Цікаво, чи зараз змогли б проявляти такій патріотизм, чи спроможні на подвиги наші сучасники? Держава у нас ніби є, і ніби її немає. Зовсім відсутнє почуття захищеності, таке враження, що нікому “на верху” немає діла до простого народу. А ми ж так чекали самостійності, незалежності. Як довгодовго ми її виборювали. Скільки крові пролито, скільки життів загублено! А в ім’я чого? Хіба ми зараз щасливі? Ми – злідарі. Це про нас говорять: “Чому ми такі біdnі, бо дурні, а чому дурні – бо біdnі”. Замкнуте коло. Я часто замислююся над долею свого народу: ну чому він такий терплячий і покірний? Як може весь народ бути рабом, терплячим волом? Чи ми такі байдужі, чи ледачі, чи боягузи? Мабуть, всетаки страх робить таке з людьми. Так звідки він взявся і коли причепився до нашого народу?

Наш народ не любить сам розпочинати війни, він ніколи цього не робив. Але він і не вміє себе захистити. А це погано. Ми засуджуємо Росію, що вона споконвіку втручається у чужі справи, розпалює війни, насильно кого завойовує. Прикладів сотні: Кавказ, Прибалтика, Угорщина, Чечня тощо. А це кров, це смерть синів, у який є матерів.

Моя Україна не любить війн, вона не кривава. Це дуже добре, нехай хоч матері спокійно посплять. Але і такою терплячою теж не можна бути. Адже ми зараз не живемо, ми існуємо, щоб не померти. Це дико після стількох років цивілізації при такому розвитку культури, при наявності такої історії. Так не може бути довго! Просто це протиприродно. Адже існують світові закономірності. Мабуть, ми переживаємо зараз сутужні роки. І не може бути, що ніколи нічого не змінюється. Зміниться обов’язково! Шкода лише, що наше життя уже пройде...

*Хорунжук К.,
м. Рівне*

Війна – це лихо і ганьба народів

Підійшовши у школі до стендів, побачила оголошення про те, що проводиться конкурс, де потрібно написати твір про війну. І мені (вперше!) захотілося взяти участь. Правда, я довго не могла вирішити, з чого почати написання цієї роботи, однак, здається, початок буде просто чудовий!

“І сказав Бог: нехай буде світло. І стало світло. І побачив Бог, що воно добре і відокремив Бог світло від темряви”. Бог, створюючи світ, послав людям також основні заповіді, яких мають дотримуватись, якщо хочуть любити Бога і близьких і мати життя вічне. Шоста заповідь говорить: “Не вбивай”. Вона наказує жити з усіма в мирі і злагоді!

Можна поставити питання, а чому ж тоді є війна?

У моєму розумінні слово “війна” – це міжнародна форма вияву протесту країни стосовно іншої чи інших. Однак, потрібно пам’ятати одну просту істину: на війні гинуть, як правило, безневинні люди. Скажімо, якщо в президента є претензії стосовно іншої країни, то він оголошує їй війну. Але ж сам він не воює?! Відправляє для цього спеціальне військо. Солдати йдуть і виконують наказ – ліквідувати ворога, тобто вороже військо. Аналогічний наказ отримує інша сторона війни. І що з цього вийде? Сотні тисяч людей, що полягли на полі бою. Майже у всіх цих чоловіків є матері. Яке майбутнє їх чекає? За що вони мають плакати? За те, що хтось там, “на верхівці”, не зміг мирним шляхом вирішити певну проблему? Вибачте, їм на цього високослужбовця “начхати”, як кажуть у народі. А якщо ціна цього миру дістается настільки дорогою ціною, то він їм треба? Це ж мати! Як вона може себе почувати, дізнавшись, що її син, її кровинка – мертвий? А скільки сиріт залишилось без батька? У кращому разі держава компенсує їм певні “копійки” за татову смерть, однак, чи їм після цього стане легше?

У нашій школі, вчителька з гуманітарного права, задала домашнє завдання: написати закон ведення бою. Оскільки, закон – це безпосередньо нормативно-правовий акт, що є результатом діяльності певного законодавчого органу, то хіба можна віднести війну до правового явища? То про які закони тоді у ній може йти мова?

Крім солдатів, на війні гине частина мирного населення, що абсолютно ніякого відношення не мають до ведення бойових дій. Це відбувається тому, що офіцери часто керуються принципом: населення ворожої країни, мирне населення, також є противником. Але хто, хто наділив їх владою забирати життя в цих людей? За що вони мають проливати кров?..

Можна ставити дуже багато питань стосовно війни, однак відповідь ми або взагалі не почуємо, або почуємо таку: тому, що це війна! Аналогічно, випливає інше, не менш важливе питання: то чому ж тоді не можна заборонити війну? А ось тут вже необхідно пам'ятати: оголошувати війну чи перемир'я, бути союзником чи нейтральною державою. Оскільки, на жаль, міжнародні організації не можуть вплинути на таку ситуацію, то цей вплив потрібно здійснювати безпосередньо в самій країні. Я переконана, що ті люди, які пережили Першу чи Другу світову війну, будучи при владі, ніколи б не допустили країну до стану війни, тому що саме вони дуже боляче пережили цю катастрофу – смерть близьких людей, що нікому б не побажали цього пережити. Отже, потрібно або допускати до влади відповідних людей, або влаштовувати масові мітинги непокори.

Хіба, мати солдата, побачивши пораненого військового, буде питати з якого він війська, чи до якої держави належить? Та, звісно, ні. Вона зробить все, що в її силах, щоб доломогти йому, тому, що, можливо, зараз хтось бачить пораненого її сина і допомагає йому.

Чи вірно робили солдати німецької армії під час Другої Світової війни, отримавши наказ, знищити єврейську націю, часом шкодували жінок та дітей відпускали їх потай? Скажіть мані, чим ті жінки чи діти винні, що вони мають чорне волосся та карі очі? Та із якого дива Гітлер придумав, що його хтось наділив правом видавати подібні накази? Де є гарантії, що євреї, можливо через п'ятьсот років не розпочнуть Третю Світову війну із ультиматумом: знищити німецьку націю! А яке відношення майбутня нація матиме до вчинків їх прадідів? І так починається замкнене коло, головна мета якого – помста! А це ж не по Божому! Ми, люди, всі браття та сестри, тому що походимо від Адама та Єви. Невже, ми настільки неспроможні, щоб вирішити цю проблему?

Отже, потрібно вжити негайних заходів! Необхідно створити організацію із представників кожної держави, що буде працювати виключно на демократичних засадах, яка б мала право втрутатися в ці конфлікти і можна б, у разі потреби, заборонити війну.

Пишучи твір, я думала, хто цим має займатись, однак відповідь може бути лише одна – сучасне, молоде покоління. Воно в Україні показало світові Помаранчеву революцію, у Франції – мітинги студентів. Прикладів можна наводити багато. То ж потрібно вже щось робити не так для себе. А як для майбутніх поколінь. Наші діти мають жити між собою у мирі і злагоді, дотримуючись Божих заповідей, які лягли в основу правових законів. Я голосую за мирне небо над головою, мелодійні співи пташок у війні, спокій у будинках та впевненість у завтрашньому дні! Впевнена, що ви зі мною згідні. То ж давайте творити нове, чисте майбутнє, в якому не буде місця війни!

ЗМІСТ

<i>Пелех Владислав. Ціна Миру</i>	3
<i>Півень Михайло. Мир планеті – щастя дітям</i>	4
<i>Власюк Юлія. Ми – маленькі ліхтарики миру</i>	5
<i>Даниш Валентин. Я хочу миру і злагоди</i>	5
<i>Квач Назарій. Я голосую за мир</i>	5
<i>Тинчук Роман. Я голосую за мир!</i>	6
<i>Качковський Никита. Я голосую за мир!</i>	6
<i>Кальченко Кирило. Я голосую за мир!</i>	6
<i>Герасимчук Юлія. Я голосую за мир!</i>	6
<i>Овсіюк Марія. Я голосую за мир!</i>	7
<i>Осташевський Олександр. Немає нічого милішого за рідну землю</i>	7
<i>Мельник Дмитро. Я голосую за мир</i>	7
<i>Полякова Юлія. Я голосую за мир</i>	8
<i>Воронюк Олена. Я голосую за мир</i>	8
<i>Кулеша Марія. Я голосую за мир</i>	8
<i>Левчук Юлія. Я голосую за мир</i>	8
<i>Синчук Євген. Я голосую за мир!</i>	9
<i>Шилан Сергій. Я голосую за мир</i>	9
<i>Рудьо Євгенія. Я голосую за мир</i>	10
<i>Ковальчук Марія. Я голосую за мир</i>	10
<i>Петрочук Христина. Я голосую за мир</i>	10
<i>Онищук Тетяна. Я голосую за мир</i>	11
<i>Басюк Максим. Я голосую за мир</i>	11
<i>Косюк Ксенія. Я голосую за мир</i>	11
<i>Мокринська Катерина. Я голосую за мир</i>	12
<i>Радчук Іван. Я голосую за мир</i>	12
<i>Мельник Катерина. Що таке мир?</i>	12
<i>Бондарчук Максим. “Я голосую за мир!”</i>	13
<i>Павловська Яна. Я хочу миру і злагоди</i>	13
<i>Кучерова Дар’я. Ми голосуємо за мир</i>	13
<i>Онищенко Анастасія. Я голосую за мир</i>	14
<i>Гвоздик Павло. Я голосую за мир</i>	14
<i>Кравчук Володимир. Я голосую за мир</i>	15
<i>Серіков Костянтин. Я голосую за мир</i>	15
<i>Хомич Денис. Я голосую за мир</i>	15
<i>Лесковець Данило. Я голосую за мир</i>	16

<i>Дворак Яна. Я голосую за мир</i>	16
<i>Ношкаплюк Катерина. Я голосую за мир</i>	16
<i>Сарновська Анна. Я голосую за мир</i>	17
<i>Колоденська Яна. Я голосую за мир</i>	17
<i>Осипчук Настя. Я голосую за мир</i>	18
<i>Рибак Олена. Я голосую за мир!</i>	18
<i>Закусілова Тетяна. Я голосую за мир!</i>	19
<i>Фещук Назарій. Я голосую за мир!</i>	19
<i>Верещук Юрій. Ми українці!</i>	19
<i>Іванів Марія. Мир!</i>	19
<i>Акініна Анна. Я голосую за мир</i>	20
<i>Бондарчук Катерина. Я голосую за мир!</i>	20
<i>Осташевська Марія. Мир на Землі</i>	21
<i>Тарасова Дарина. Я голосую за мир</i>	21
<i>Кулініч Марія. Я голосую за мир</i>	22
<i>Сутулець Микола. Мир планеті – щастя дітям</i>	22
<i>Осійчук Таїсія. Мир планеті – щастя дітям</i>	23
<i>Шпилевська Алла. Мир планеті – щастя дітям</i>	23
<i>Шемчишина Анастасія. Мир планеті – щастя дітям</i>	23
<i>Жилінський Іван. Мир планеті – щастя дітям</i>	24
<i>Левчук Павло. Мир планеті – щастя дітям</i>	24
<i>Кравчук Сергій. Мир планеті – щастя дітям</i>	25
<i>Ходорчук Вадим. Мир планеті – щастя дітям</i>	25
<i>Соловей Юлія. Мир планеті – щастя дітям</i>	25
<i>Стратюк Анна. Мир планеті – щастя дітям</i>	26
<i>Табачук Роман. Мир планеті – щастя дітям</i>	26
<i>Кравчук Вадим. Мир в моїх очах</i>	26
<i>Мельник Віталій. Я голосую за мир</i>	27
<i>Кундуш Катя. Ми голосуємо за мир</i>	28
<i>Деркач Дмитро. Я голосую за мир</i>	28
<i>Съамак Роман. Голосуєм ми за мир</i>	29
<i>Ми за мир</i>	29
<i>Воробйова Карина. Я голосую за мир</i>	30
<i>Львова Анна. Мир навколо нас!</i>	30
<i>Богдан Віра. Мир</i>	30
<i>Грабовський Антон. Я голосую за мир</i>	31
<i>Кокідько Андрій. Мир</i>	31
<i>Симонішина Ольга. Я голосую за мир</i>	31

<i>Котюк Богдан. Я голосую за мир</i>	32
<i>Аксюнова Єлизавета. Мир</i>	32
<i>Білоус Юлія. Я голосую за мир!</i>	33
<i>Матвеєв Богдан. Я голосую за мир</i>	33
<i>Кресанов Владислав. Я голосую за мир</i>	34
<i>Олексійчук Аліна. Я голосую за мир</i>	34
<i>Миронець Яна. Мир планеті – щастя дітям</i>	34
<i>Кравчук Василь. Я голосую за мир</i>	35
<i>Шумська Аліна. Хочу в мірі і злагоді жити</i>	35
<i>Деменчук Дарія. Я голосую за мир</i>	36
<i>Білоус Аня. Мир планеті – щастя дітям</i>	37
<i>Синюк Ярослав. Я голосую за мир</i>	37
<i>Кроха Влад. Миру ми бажаєм на землі</i>	38
<i>Білінська Ірина. Хай панує тільки мир</i>	38
<i>Мельник Аліна. Хочу, щоб в мірі люди жили</i>	39
<i>Котець Дар'я. Що таке мир?</i>	39
<i>Максим'юк Руслана. "Я хочу миру і злагоди"</i>	39
<i>Я голосую за мир!</i>	39
<i>Мороз Оксана. Я голосую за мир!</i>	40
<i>Коваль Каріна. Я голосую за мир!</i>	40
<i>Євтушок Наталія. Мир переможе війну!</i>	41
<i>Островська Ірина. Я голосую за Мир!</i>	41
<i>Яремчук Дарина. Мир</i>	42
<i>Святєцька Вікторія. Мир завжди!</i>	42
<i>Юрковець Анастасія. Я голосую за мир</i>	43
<i>Галайко Андрій. Я голосую за мир</i>	43
<i>Тхорук Дарина. Мир – це в небі журавлі</i>	43
<i>Ягущин Сергій. Я голосую за мир</i>	44
<i>Громадко Тетяна. Я голосую за мир</i>	44
<i>Кокота Андрій. Я голосую за мир</i>	44
<i>Михальчук Настя. Я голосую за мир</i>	45
<i>Купченко Дарія. Я голосую за мир</i>	45
<i>Дміш Юлія. Я голосую за мир!</i>	46
<i>Чишкевич Ярослав. Я голосую за мир!</i>	46
<i>Зайчук Марія. Я голосую за мир!</i>	47
<i>Прачова Катерина. Я голосую за мир!</i>	47
<i>Ящук Вікторія. Чому плачуть солдатські матері</i>	47
<i>Ревуцький Андрій. Я голосую за мир</i>	48

<i>Манько Ірина. Я голосую за мир</i>	48
<i>Бідюк Владислав. Я голосую за мир</i>	49
<i>Полюхович Тарас. Я голосую за мир</i>	49
<i>Дубарець Ірина. Я голосую за мир</i>	50
<i>Шокрута Євгенія. Я голосую за мир</i>	50
<i>Гудзь Назар. Я голосую за мир</i>	51
<i>Нетреба Дмитро. Я голосую за мир</i>	51
<i>Бойчура Оксана. Я голосую за мир</i>	52
<i>Шутрудько Діана Я голосую за мир</i>	52
<i>Сисоєва Юлія. Я голосую за мир</i>	52
<i>Толочик Тетяна. Я голосую за мир</i>	53
<i>Дубровська Ольга. Я голосую за мир</i>	53
<i>Свінницький Павло. Я голосую за мир</i>	53
<i>Міщанюк Діана. Мир у моїх очах</i>	54
<i>Михайлова Ірина. Мир</i>	54
<i>Федорова Каріна. Мир</i>	54
<i>Ніколаєв Олег. Мир у моїх очах</i>	55
<i>Бондарчук Аліна. Війна – це лихо і ганьба народів</i>	55
<i>Бондарчук Аліна. Мир</i>	56
<i>Верещук Марія. Я голосую за мир!</i>	56
<i>Білінська Юлія. Я хочу миру</i>	57
<i>Борищук Іванна. В мірі прагнуть люди жити</i>	57
<i>Мир - найкраще слово в світі</i>	58
<i>В мірі жити всім бажаю!</i>	58
<i>Думи ветеранів</i>	58
<i>Кравчук Анна. Збережімо мир!</i>	59
<i>В мірі хочуть люди жити</i>	59
<i>Романюк Іванна. Мир в моїх очах</i>	59
<i>Кормилецька Наталія. Оберігайте мир!</i>	60
<i>Джесікула Марія. Бережи мир!</i>	60
<i>Ніколаєва Юлія. Мир в моїх очах</i>	60
<i>Хай мир на землі процвітає!</i>	61
<i>Я за мир голосую!</i>	61
<i>Більчук Тетяна. Мир</i>	61
<i>Ящук Наталія. Мрію про мир!</i>	62
<i>Дудар Олександр. Думи ветерана</i>	62
<i>Нехай мир у світі буде!</i>	62
<i>Лошманова Ірина. Я не хочу страшної війни</i>	63

<i>Шуляк Василь. Мріють про мир дорослі і діти</i>	63
<i>Рябчун Оксана. Всіх до миру закликаю!</i>	63
<i>Столярчук Сергій. Ні – війні!</i>	64
<i>Діравчук Надія. Хай буде мир на всій землі!</i>	64
<i>Мрію я у мірі жити!</i>	64
<i>Олинець Антон. Я вірю в майбутнє твоє, Україно!</i>	64
<i>Чміль Володимир. "Мир у моїх очах"</i>	65
<i>Діти за мир!</i>	65
<i>Швець Анна. Я голосую за мир</i>	66
<i>Черешня Ірина. За мир у всьому світі</i>	66
<i>Руцак Світлана. Я голосую за мир</i>	67
<i>Петрінко Мирослава. Я голосую за мир</i>	67
<i>Микулін Роман. Я голосую за мир</i>	67
<i>Кикина Надія. Я голосую за мир</i>	68
<i>Шондор Ганна. Я голосую за мир</i>	68
<i>Кикина Михайло. Я голосую за мир</i>	68
<i>Дъордяк Василь. Я голосую за мир!</i>	69
<i>Панасюк Іванна. Мир</i>	69
<i>Степанюк Катерина. Літо</i>	69
<i>Веселовська Анастасія. Ніхто не забутий, ніщо не забуте...</i> .	70
<i>Ктіторова Анастасія. Ми - маленькі ліхтарики миру</i>	70
<i>Омельчук Вікторія. Я хочу миру і злагоди</i>	71
<i>Карлаш Анна. За мир у світі голосую</i>	72
<i>Веремеенко Дмитро. Мир</i>	72
<i>Мельник Олександра. Я голосую за мир</i>	72
<i>Вишневський Олег. Війна - це ганьба народів</i>	73
<i>Коваленко Тетяна. Я голосую за мир!</i>	73
<i>Плахта Аліна. Я голосую за мир</i>	74
<i>За мир голосує український народ</i>	74
<i>Мрії дитячі літають</i>	74
<i>Житкова Юлія. Я голосую за мир</i>	75
<i>Рудик Анастасія. Я голосую за мир!</i>	75
<i>Вакульчук Наталія. Мир – це мама, я і ти</i>	76
<i>Максимюк Тетяна. Як зберегти мир?</i>	76
<i>Касянчук Богдана. Дивлюсь на голуба у небі</i>	77
<i>Дрозд Олександр. За мир у всьому світі</i>	77
<i>Давидюк Віталій. Мир в усьому світі</i>	78
<i>Тимощук Світлана. Мир</i>	78

<i>Ільчишина Яна. Чому плачуть солдатські матері?</i>	79
<i>Шевчук Альона. Війна – це лихо та ганьба народів</i>	79
<i>Мацібора Дмитро. Болять рани у ветеранів</i>	80
<i>Харіш Соломія. Я голосую за мир!</i>	81
<i>Тарабань Ірина. Я голосую за мир</i>	82
<i>Владичук Ілля. Мир – це стреміння всіх людей</i>	83
<i>Січкарук Тетяна. За мир у всьому світі</i>	84
<i>Козловська Тетяна. Я голосую за мир</i>	84
<i>Васьон Іванна. Чому плачуть солдатські матері</i>	84
<i>Славенська Жанна. Діти за мир</i>	85
<i>Гаєвський Василь. Плачуть солдатські матері</i>	85
<i>Болотнюк Олександр. Дякую вам, ветерани</i>	86
<i>Король Тетяна. Я мрію, щоб завжди був мир!</i>	86
<i>Пагута Віталій. Я голосую за мир!</i>	87
<i>Гольц Максим. Я голосую за мир</i>	88
<i>Печончик Катерина. За мир у всьому світі!</i>	88
<i>Волошина Юлія. Я голосую за мир!</i>	89
<i>Лахман Наталя. Мир всьому світу!</i>	89
<i>Квіткевич Тетяна. Ніщо не забуте, ніким не забуте</i>	90
<i>Лазарчук Олена. Ми голосуємо за мир</i>	91
<i>Самчук Наталія. Я – за мирне небо</i>	91
<i>Лахман Леонід. Я голосую за мир!</i>	92
<i>Ковалюк Юлія. Війна і мир: за і проти</i>	93
<i>Муштин Ірина. Мир у моїх очах</i>	95
<i>Йордан Юлія. Я голосую за мир</i>	96
<i>Лінчук Анастасія. Ніхто не забутий - ніщо не забуте</i>	97
<i>Кравчук Ірина. Мир в моїх очах</i>	98
<i>Нечипорук Наталя. Чи потрібен мир на Землі?</i>	98
<i>Калюта Микола. Чи потрібен мир на Землі?</i>	99
<i>Ткачук Микола. Наше майбутнє в наших руках</i>	99
<i>Мельник Андрій. Ніхто не забутий – ніщо не забуте</i>	100
<i>Кірчук Наталія. Мир в моїх очах</i>	100
<i>Мосіюк Юлія. Я голосую за мир</i>	101
<i>Крутій Катерина. Мир у всьому світі</i>	102
<i>Головня Вікторія. Мир в своїх очах</i>	102
<i>Кардаш Юлія. Мир в моїх очах</i>	103
<i>Саламатін Анатолій. Я голосую за мир</i>	103
<i>Войтенко Андрій. Наше майбутнє в наших руках</i>	103

<i>Лесовець Олександр.</i> Хай запанує всюди мир!	104
<i>Лесовець Дмитро.</i> Мир – це свято чарівне	105
<i>Борейчук Олеся.</i> Потрібен мир, щоб жити і кохати,	105
<i>Болюх Олена.</i> Мир у моїх очах	106
<i>Корицук Тетяна.</i> Мир планеті – щастя дітям	106
<i>Мир у моїх очах</i>	107
<i>Муштін Наталія.</i> Війна – це лихо і ганьба народів	107
<i>Панчук Олена.</i> Мир планеті – щастя дітям	109
<i>Пахарчук Наталія.</i> Мир у моїх очах	110
<i>Лисун Оксана.</i> Чому плачуть солдатські матері	112
<i>Косар Євгенія.</i> Я голосую за мир	113
<i>Косінська Наталія.</i> За мир, за спокій, за спасіння	114
<i>Стасюк Інна.</i> Хай голуба миру кожен знайде	114
<i>Сидорчук Ірина.</i> Я голосую за мир	115
<i>Хорунжук К.</i> Війна – це лиxo і ганьба народів	117

ДЛЯ НОТАТОК

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР

*Матеріали XI учнівських громадських читань
“Я голосую за мир”*

Відповідальний: Петрук О. М.

Комп’ютерна верстка: Онопрійчук Г. А., Андропова О. О.

Підп. до друку 12.04.2007 р.

Формат 60x84/16. Папір офсетн. №1. Гарнітура Times New Roman.

Друк різограф. Тираж 300 пр.

Редакційно-видавничий центр “Тетіс”

Міжнародного економіко-гуманітарного університету

імені академіка Степана Дем’янчука.

33027 Рівне, вул. академіка Степана Дем’янчука, 4.

E-mail: mail@regi.rovno.ua

Ніхто не забутий, ніщо не забуте
Ніхто не забутий,
На попіл ніхто не згорів.
Солдатські портрети
на вишитих крилах пливуть.
І доки є пам'ять в людей,
І доки живуть матері,
Допоки й сини, що спіткнулися
об кулі - живуть!